

SONAR

festival de músiques avançades

BARCELONA 1994

Sumari

CONTEXTE

CONCEPTE

FIRA DISCOGRÀFICA I EDITORIAL

ESCENARI PROMOCIONAL

“EXTREMS”

AMBIENT

“PERFORMERS”

DANCE

“NOVES MÚSIQUES”

TECHNO

VIDEO-JOCKEYS

MÚSICA A LA CARTA

HOLGER CRUKAY

1 ER SIMPOSI

INSTAL·LACIONS MULTIMÈDIA

CONFERÈNCIES I DEBATS

CONTEXTE

SONAR és un detector electrònic de sons. Durant els dies 2, 3, 4 i 5 de juny de 1994 SONAR és també un detector de sons que, procedents de tot el planeta, ens porten avançaments del futur o ens indiquen que el futur ja ha arribat. La tecnologia obre les portes a la comunicació global, a una circulació immediata de la informació. En aquestes xarxes, les comunitats no són només països, els col·lectius no són només empreses. Utilitzant aquesta mateixa tecnologia com a eina de creació, les comunitats sonores i els col·lectius de les cultures audiovisuals es disposen a entrar en el segle XXI. Hi ha veus disposades a explicar i imaginar el futur, mentre els joves ballen per tot el planeta un nou folklore integrament tecnològic.

Les metàfores que durant segles han fascinat la Humanitat s'expressen ara amb mitjans electrònics i la música, com va esdevenint-se des de la dècada dels seixanta, recull un cop més el llegat de la imaginació visionària i la significació social. Tant la creació musical com la indústria generada al seu entorn, la cultura o la comunicació de masses, experimenten en aquests moments profundes transformacions que semblen apuntar cap a un nou context que potser permeti, per primer cop, que el desenvolupament tecnològic pugui ser utilitzat com un mitjà perquè les cultures urbanes fundin i habitin una ciutat global.

CONTEXTO

Sónar es un detector electrónico de sonidos. Durante los días 2,3,4 y 5 de Junio de 1994 SòNAR es también un detector de sonidos que, procedentes de todo el planeta, nos traen anticipos del futuro o nos indican que el futuro ya ha llegado. La tecnología abre las puertas a la comunicación global, a una circulación inmediata de la información. En esas redes, las comunidades no son sólo países, los colectivos no son sólo empresas. Utilizando esa misma tecnología como herramienta de creación, las comunidades sonoras y los colectivos de las culturas audiovisuales se disponen a entrar en el siglo XXI. Hay voces dispuestas a explicar e imaginar el futuro, mientras los jóvenes bailan por todo el planeta un nuevo folklore integramente tecnológico.

Las metáforas que durante siglos han fascinado a la Humanidad se expresan ahora con medios electrónicos y la música, como viene sucediendo desde la década de los sesenta, recoge una vez más el legado de la imaginación visionaria y la significación social. Tanto la creación musical, como la industria generada en su entorno, la cultura o la comunicación de masas, experimentan en estos momentos profundas transformaciones que parecen apuntar a un nuevo contexto que quizá permita, por primera vez, que el desarrollo tecnológico pueda ser usado como un medio para que las culturas urbanas funden, y habiten, una ciudad global.

Sonar detects sounds. And between 2nd and 5th of June 1994 that is exactly what SòNAR will be doing, detecting sounds from all corners of the planet, the sounds of the future, sounds that evidence that the future has already arrived. Technology opens the doors to global communication, to the instantaneous transfer of information. In these networks the ideas of community and collective take on whole new meanings. Using technology as a tool for creation the communities in the world of sound and the collectives of audiovisual culture are getting ready to go into the 21st century. While the young around the globe dance to a new completely technological tradition in music, these are the people ready to imagine and explain the future.

For centuries humanity has been fascinated by metaphors. These are now expressed through electronic means. As has happened since the 70's, music has again taken up the legacy of visionary imagination and social meaning. Music making, just as much as the industry that it has generated, culture and mass communications are today experiencing profound changes that suggest a new beginning where for the first time urban cultures, using the developments in technology, will be able to establish and inhabit a global city.

SONAR:
SISTEMA DE DETECCIÓ SUBMARÍ PER EMISSIÓ D'ONES SONORES I RECEPCIÓ DE L'ECO.
LA PALABRA SONAR DERIVA DE TRES INGLESAS:
SOUND (SÓ), NAVIGATION (NAVEGACIÓ) I RANGING (EXPLORACIÓ, BATUDA).

SONAR es un festival internacional dedicat a totes les tendències de la música electrònica contemporània, des de las vertents més purament acadèmiques i els llenguatges experimentals a les noves corrents que agiten l'actual del techno i la dance-music. SONAR aglutina i mescla diferents generacions de músics que utilitzen la instrumentació electrònica i els sistemes informàtics com a soports bàsics de treball.

SONAR estableix en aquesta primera edició quatre grans àrees temàtiques:
ELECTROACÚSTIQUES I EXPERIMENTALS
Las músicas dedicadas a la investigación pura del son i els sistemes electrònics per a l'elaboració de discursos musicals complexos. Treballs de laboratori que conjuguen teoria i praxis en l'aplicació a la música de la ciència i les noves tecnologies.
NOVES MÚSIQUES
'A mig camí entre lo popular, lo culto y lo experimental, la etiqueta de Nuevas Músicas engloba un conjunto de nuevos creadores que utilizan la electrónica para la consecución de una nueva música ambiental y minimalista.
AMBIENT
Es el nuevo territorio sin reglas de la música electrònica contemporánea. Heredera directa de una tradición vanguardista que va desde Erik Satie a Brian Eno pasando por los planeadores alemanes de los 70 y que resurge hoy con los nuevos registros adoptados del techno y la música de baile.
DANCE MUSIC Y TECHNO
A partir de maestros de la síntesis electrònica como Kraftwerk y Cabaret Voltaire y tras la potente irrupción del house a mediados de los 80, la música de baile y el techno son hoy un fenómeno masivo que se conforma como el background musical de la cultura juvenil de fin de siglo y la alternativa directa a la tradición pop-rock.

SONAR trasciende los esquemas habituales de un festival de conciertos y propone un conjunto de actividades que contempla todos los ámbitos donde se expresa la creación musical: instalaciones, proyecciones, sesiones de disc-jockeys y video-jockeys, performances... SONAR reúne así una importante representación de artistas y trabajos del área multimedia, con el objetivo de abarcar todo el espectro cultural que conforman las nuevas artes visuales y sonoras ligadas al hecho tecnológico. SONAR es también un punto de encuentro para profesionales, técnicos y público interesado en general, que hallarán en los diferentes espacios feriales las novedades más recientes en material discográfico y publicaciones, así como una muestra de los últimos avances en tecnología aplicada a la creación musical. Así mismo, las sesiones de debates y conferencias proponen un análisis y reflexión sobre los aspectos técnicos y socio-culturales ligados directamente a la implantación de las nuevas tecnologías y la repercusión que éstas imprimen en la creación y difusión de las músicas electrónicas contemporáneas.

SONAR:
SISTEMA DE DETECCION SUBMARINO POR EMISION DE ONDAS SONORAS Y RECEPCION DEL ECO.
LA PALABRA SONAR DERIVA DE TRES INGLESAS:
SOUND (SONIDO), NAVIGATION (NAVEGACION) Y RANGING (EXPLORACION, BATIDA).

SONAR es un festival internacional dedicado a todas las tendencias de la música electrònica contemporánea, desde las vertientes más puramente académicas y los lenguajes experimentales a las nuevas corrientes que agitan el actual del techno y la dance-music. SONAR aglutina y mezcla diferentes generaciones de músicos que utilizan la instrumentación electrònica y los sistemas informáticos como soportes básicos de trabajo.

SONAR establece en esta primera edición cuatro grandes áreas temáticas:
ELECTROACUSTICAS Y EXPERIMENTALES
las músicas dedicadas a la investigación pura del sonido y los sistemas electrónicos para la elaboración de cursos musicales complejos. Trabajos de laboratorio que conjugan teoría y praxis en la aplicación a la música de la ciencia y las nuevas tecnologías.
NUEVAS MUSICAS
'A medio camino entre lo popular, lo culto y lo experimental, la etiqueta de Nuevas Músicas engloba un conjunto de nuevos creadores que utilizan la electrónica para la consecución de una nueva música ambiental y minimalista.
AMBIENT
Es el nuevo territorio sin reglas de la música electrònica contemporánea. Heredera directa de una tradición vanguardista que va desde Erik Satie a Brian Eno pasando por los planeadores alemanes de los 70 y que resurge hoy con los nuevos registros adoptados del techno y la música de baile.
DANCE MUSIC Y TECHNO
A partir de maestros de la síntesis electrònica como Kraftwerk y Cabaret Voltaire y tras la potente irrupción del house a mediados de los 80, la música de baile y el techno son hoy un fenómeno masivo que se conforma como el background musical de la cultura juvenil de fin de siglo y la alternativa directa a la tradición pop-rock.

SONAR trasciende los esquemas habituales de un festival de conciertos y propone un conjunto de actividades que contempla todos los ámbitos donde se expresa la creación musical: instalaciones, proyecciones, sesiones de disc-jockeys y video-jockeys, performances... SONAR reúne así una importante representación de artistas y trabajos del área multimedia, con el objetivo de abarcar todo el espectro cultural que conforman las nuevas artes visuales y sonoras ligadas al hecho tecnológico. SONAR es también un punto de encuentro para profesionales, técnicos y público interesado en general, que hallarán en los diferentes espacios feriales las novedades más recientes en material discográfico y publicaciones, así como una muestra de los últimos avances en tecnología aplicada a la creación musical. Así mismo, las sesiones de debates y conferencias proponen un análisis y reflexión sobre los aspectos técnicos y socio-culturales ligados directamente a la implantación de las nuevas tecnologías y la repercusión que éstas imprimen en la creación y difusión de las músicas electrónicas contemporáneas.

SONAR: Underwater detection device using echolocation.

The word SONAR is derived from the three words: sound, navigation and ranging.
SONAR is an international festival devoted to all trends of contemporary electronic music. From experimental styles and purely academic viewpoints to the trends that affect the present techno and dance panorama. SONAR brings together and mixes musicians of different generations all of whom use computers and electronic instruments in their work.
This, the first festival is divided into four large thematic areas:
ELECTROACUSTIC AND EXPERIMENTAL
Types of music devoted to the pure investigation of sound for the production of complex musical statements; laboratory work that combines theory and practice in the application of music to science and new technology.
NEW MUSIC
Midway between the popular, the cult and the experimental, the label "new music" includes a group of new artists who use electronics to create a new ambiental and minimalist music.
AMBIENT
Is the new lawless territory of electronic contemporary music. Direct heir of an avant-garde tradition that takes us from Eric Satie to Brian Eno passing through the 70's German electronic scene and reappearing today with the new registers adopted by techno and dance music.
DANCE MUSIC AND TECHNO
From the masters of electronic synthesis such as Kraftwerk and Cabaret Voltaire and, since the powerful house eruption of the mid 80's, techno and dance music are today a massive phenomenon. They have become the musical backdrop to the youth culture of the end of the century and the direct alternative to traditional pop rock. SONAR goes beyond the outlines of a normal music festival of concerts to propose a conjunction of activities which consider all fields of musical expression: installations, projections, disc and video jockey sessions, performances... In this way SONAR reunites an important representation of artists and work from multi-media areas, with the objective of including the whole cultural spectrum that, using technology, makes up the arts of sound and vision.
SONAR is also a point of encounter for professionals, technicians and interested people in general, who will find, in the various areas of the festival the latest in musical publications and recordings and, likewise, a sample of the latest technological advances in the area of musical creation. The debates and conferences will tend towards analysis and reflection. On the socio-cultural and technical aspects directly linked to the integration of new technology, and its repercussions, in the creation and diffusion of

FIRA DISCOGRÀFICA Y EDITORIAL

Espai firal dedicat a l'exposició i venda de material discogràfic i editorial. Compta amb més de 20 representacions de segells discogràfics, publicacions, distribuïdors i botigues de discos especialitzades nacionals i internacionals.

FERIA DISCOGRAFICA Y EDITORIAL

Espacio ferial dedicado a la exposición y venta de material discográfico y editorial. Cuenta con más de 20 representaciones de sellos discográficos, publicaciones, distribuidoras y tiendas de discos especializadas nacionales e internacionales.

FIRA TECNOLÓGICA**FERIA TECNOLÓGICA****MUSICA AVANZADA, MUSICA SIN FRONTERAS TECNOLOGICAS**

La creación musical cuenta con nuevos cómplices cuyas extraordinarias virtudes resultaban impensables hace pocos años. Músicos, intérpretes, compositores, y en definitiva, todos los artistas de la esfera multimedia son actualmente seres privilegiados. Nunca antes habían tenido tantas herramientas de trabajo al abasto. La informática, la tecnología opto-digital, los sistemas electrónicos de almacenamiento, los programas específicos para la composición están totalmente al alcance de los nuevos creadores.

SONAR pretende mostrar todas las alternativas tecnológicas que la industria de la electrónica proporciona al nuevo creador. Herramientas insólitas, rápidas y poderosas, equipos fáciles de manejar, sistemas que se interrelacionan y complementan, configuraciones cuya única finalidad no es otra que la creación.

SONAR contará con la participación de algunas de las principales empresas en el campo de la informática musical, del sonido y de la edición electrónica: un excepcional abanico multimedia en el que el nuevo creador podrá acceder a las bases de la música avanzada, a esa tecnología que sólo precisa de su sensibilidad, para dejar de ser simples sucesiones de códigos binarios y convertirse en un vehículo de comunicación insustituible.

EMPRESAS y MARCAS PARTICIPANTES: Apple, Pioneer, Soundscape, MusikBox, Korg, Alesis, Emu, Akai, Opcode, Digidesign, Steinberg.

ESCENARIO PROMOCIONAL

Situado junto al multistand discográfico. Ofrece conciertos y performances de más de veinte artistas nacionales. Su funcionamiento es ininterrumpido en las siguientes franjas horarias: Mañanas de 11.30 a 14 h y Tardes de 17 a 20 h.

INTRO EXTREMOS

DIJOURS 2, 20 h. CONCERT AUDITORI CCCB
PHONOS + BARCELONA 216 (ESPANYA) faltan credits

La Fundació Phonos (laboratori d'electroacústica) i el grup instrumental Barcelona 216 treballen des del 1992 en un projecte a llarg termini per explorar conjuntament les possibilitats de les noves tecnologies en la creació i producció musicals. Per portar-lo a terme, es va crear un grup de treball integrat per compositors, instrumentistes i tècnics a fi de dominar les tècniques de transformació amb mitjans informàtics dels sons produïts pels instruments tradicionals, explorant també les possibilitats d'interacció a temps real entre els intèrprets i l'ordinador, facilitades per l'actual desenvolupament dels sistemes de control informàtic del so que permeten transformar, en el moment del concert, els sons produïts pels intèrprets amb els seus instruments. Aquesta tècnica de control és un avenç més de les noves tecnologies informàtiques aplicades a la creació musical. Amb ella es fa indispensable el treball en equip de compositors, intèrprets i tècnics que participen en la creació d'aquest concert, un concert interactiu on s'estableix un diàleg entre els instruments tradicionals i les noves tecnologies.

PHONOS + BARCELONA 216 (ESPAÑA)

La Fundació Phonos (laboratorio de electroacústica) y el grupo instrumental Barcelona 216 trabajan desde 1992 en un proyecto a largo plazo para explorar conjuntamente las posibilidades de las nuevas tecnologías en la creación y producción musicales. Para llevarlo a término, se creó un grupo de trabajo integrado por compositores, instrumentistas y técnicos con el objetivo de dominar las técnicas de transformación con medios informáticos de los sonidos producidos por los instrumentos tradicionales, explorando también las posibilidades de interacción a tiempo real entre los intérpretes y el ordenador, facilitadas por el actual desarrollo de los sistemas de control informático del sonido que permiten transformar, en el momento del concierto, los sonidos producidos por los intérpretes con sus instrumentos. Esta técnica de control es un avance más de las nuevas tecnologías informáticas aplicadas a la creación musical. Con ella se hace indispensable el trabajo en equipo de compositores, intérpretes y técnicos que participan en la creación de este concierto, un concierto interactivo donde se establece un diálogo entre los instrumentos tradicionales y las nuevas tecnologías.

PHONOS + BARCELONA 216 (SPAIN)

The Phonos Foundation (an electro-acoustic laboratory) and the instrumental group Barcelona 216 have been working since 1992 on a long term project to jointly explore the possibilities offered by new technology in relation to music writing and production. To finish, a work group was set up consisting of writers, instrumentalists and technicians. Its aim was to master techniques for transforming the sounds produced by traditional instruments using computer technology and also to explore the possibilities of real time interaction between the performer and the computer, facilitated by the current development of computer sound control systems that allow the simultaneous transformation of sounds produced by the artist and his instruments. This technique is yet another example of the application of new information technology to music making. It makes it essential for writers, artists and technicians to work as a group in staging this concert, an interactive concert that establishes a dialogue between new technology and traditional instruments.

DIJOURS 2, 21.30 h. CONCERT VESTIBUL CCCB
ESPLENDOR GEOMÉTRICO (ESPANYA-ITALIA)

Cap altre grup espanyol ha assolit tanta notorietat fora de les nostres fronteres, alhora que, de portes endins, s'afanyava per conservar amb zel una clara condició de grup subterrani i freqüentment invisible. Tot i això, es pot dir que han generat una autèntica 'escola' al nostre país i, per descomptat, a d'altres, on sempre han obtingut el reconeixement a la seva explosiva i, paradoxalment, discreta i silenciosa carrera, infantada en l'experimentalisme dels sons de la música industrial de la dècada dels vuitanta (generació 'del soroll' de gran importància en tres continents i veritable transició del *punk* al *techno*). Després de successives etapes en què la personalitat del grup ha anat afermant-se, replantejant les seves bases estètiques fins a potenciar definitivament el so sobre tota la resta d'elements del seu treball, **Esplendor Geométrico** ha seguit premiant els membres del seu culte fidel amb un grapat de concerts demolidors, diverses cintes d'or pur i espaiats lluraments discogràfics. A l'actualitat, la constant evolució del grup, prest a assimilar sons insospitats, els ha portat a avançar vers una legibilitat i una amplitud de registres que no té res a veure amb la claudicació davant imperatius comercials.

ESPLENDOR GEOMÉTRICO (ESPAÑA-ITALIA)

Ningún otro grupo español ha alcanzado tal notoriedad fuera de nuestras fronteras, al tiempo que, de puertas adentro, se empeñaba en conservar celosamente una clara condición de grupo subterráneo y frecuentemente invisible. Aún así, puede decirse que han generado una auténtica "escuela" en nuestro país y por supuesto, en otros, donde siempre han obtenido el reconocimiento a su explosiva y, paradójicamente, discreta y silenciosa carrera, alumbrada en el experimentalismo de los sonidos de la "música industrial" de la década de los ochenta (generación "ruidista" de gran importancia en tres continentes y verdadera transición del *punk* al *techno*). Tras sucesivas etapas en que la personalidad del grupo ha ido afianzándose, replanteando sus bases estéticas hasta potenciar definitivamente el sonido sobre todos los demás elementos de su trabajo, Esplendor geométrico ha seguido premiando a los miembros de su culto fiel con un puñado de conciertos demolidores, varias cintas de oro puro y espaciadas entregas discográficas. En la actualidad, la constante evolución del grupo, presto a asimilar sonidos insospechados les ha llevado a avanzar hacia una legibilidad y una amplitud de registros que nada tienen que ver con la claudicación ante imperativos comerciales.

ESPLENDOR GEOMETRICO (SPAIN-ITALY)

No other Spanish group has achieved such fame beyond our frontiers, while at the same time jealously guarding its status as an underground and often invisible group. It can be said that they have created a real "school" in this country and of course in others where they have always received recognition for their explosive if paradoxically discrete and quiet career, a career that shines out in the sound experimentation of the industrial music of the 80's (the "noise" generation that was so important on three continents and that marked the real transition from *punk* to *techno*). After a series of stages in which the group established its identity and worked on its aesthetic principles, developing its sound above all the other elements in its work, Esplendor Geometrico has rewarded its faithful following with a handful of mind-blowing concerts, various tapes of pure gold and some well spaced record releases. The group is constantly evolving, always quick to assimilate new unforeseen sounds and this process of evolution has now taken them towards a legibility and range of registers without them in any way giving in to the pressures to commercialise.

AMBIENT: ELS NOUS CORREUS COSMICS

Quan als anys 70 Tangerine Dream, Ash Ra Tempel, Popol Vuh i els altres "planadors" de l'escena alemanya van canviar el curs de la música electrònica, també van establir les bases del so ambient. Tots ells, juntament amb Brian Eno i Steve Hillage (de Gong), són els pioners de l'ambient house, l'ambient dub i altres deliris atmosfèrics dels nous correus còsmics, que han partit a la recerca de nous horitzons sonors, explorant l'espai virtual. Les pistes de ball convertides en sales de relaxació. Oooooommm!

DIJOURS 2, 22.30 h. CONCERT SALA APOLO
AUTECHRE (U.K.)

Autechre van formar part de la recopilació de Warp "Artificial Intelligence", un àlbum que va suposar una nova dimensió per a la música electrònica de ball, empenyent-la des de les pistes a la butaca d'orelles. El seu primer àlbum per al mateix segell, "(Incunabula)", és un perfecte exemple de música multidimensional, amb un sons relaxants, que no sedants, que exigeixen una escolta activa des del primer registre. Sean Booth i Rob Brown no utilitzen el sampler com a mer extractor de sons aliens i les seves inquietants peces de tall futurista i un cert aire progressiu s'escapen de les habituals semblances còsmiques que inunden el gènere ambiental. Hereus directes de Kraftwerk, l'escola de Detroit i els experimentalistes anglesos, el llenguatge complex i sofisticat d'Autechre suposa un pas més enllà en la creixent escena techno-minimalista.

ATOM HEART

Atom Heart es altre dels molts alter ego d'aquest prolífic músic de Frankfurt, membre destacat de MACOS, la associació que defen l'ús lliure del sampler. La seva música sempre canviant, de forts arrels àcides i amb una profunda fixació per sons infecciosos i repetitives seqüències, ha estat editada a mitja Europa per diferents segells de variades personalitats (Pod Communications, KK Records, Fax...). La seva extensa producció des de l'any 91 apareix sota els noms de Lassigue Bendthaus, I, Atom Heart, Atomu Shinze, Coeur Atomique... Ha col·laborat en nombrosos projectes amb altres músics, entre ells Tetsu Inone ("Datacide"), Peter Namlook, i amb Stocha de Von Magnet i Victor Sol al projecte +N, amb un primer àlbum, "Ex.s" que ha estat editat pel segell espanyol Geometrik.

22.30 h. DISC-JOCKEY SALA APOLO
ZERO (ESPANYA)

Element actiu en diversos col·lectius musicals barcelonins que l'han portat a ser avui un dels dj's més sol·licitats del sector underground. En la seva curta i intensa carrera, Zero ha combinat elements tan dispars com el *hip-hop* radical i el *techno* abstracte. En l'actualitat aposta per discursos atmosfèrics en què combina material selecte de darrera hora amb inspiracions dels clàssics de l'*ambient*.

DIJOURS 2, 00.00 h. DISC-JOCKEY SALA APOLO
MIXMASTER MORRIS (U.K.)

Encunyador d'eslogans tan eloqüents com "I Think Therefore I Ambient" -una cosa semblant a "penso, per tant ambiento"- Mixmaster Morris és un dels principals exponents de la causa *ambient* en el seu sentit més ampli. La seva carrera com a DJ se remunta al 82, punxant en concerts de grups com The Smiths. El 87 es va organitzar al Fridge londinenc la primera actuació *house* totalment en viu (sense pregravats) i el 89 acompanyava The Shamen a la gira "Synergy", un dels primers espectacles massius que combinava concerts i sessions de dj com a concepte total. Morris ha estat també el dj del guru de l'àcid, Terence McKenna. Sota el nom de The Irresistible Force ha gravat un dels cims ambientals, "Flying High", farcit de samplers inopinats, i al costat de Peter Namlook -una altra peça clau de l'escena *ambient*- ha portat a terme el projecte Dreamfish.

AMBIENT: LOS NUEVOS CORREOS COSMICOS

Cuando en los años setenta Tangerine Dream, Ash Ra Tempel, Popol Vuh y demás "planeadores" de la escena alemana, cambiaron el curso de la música electrónica, también sentaron las bases del sonido *ambient*. Todos ellos, junto a Brian Eno y Steve Hillage (de Gong), son los pioneros del *ambient-house*, el *ambient-dub* y otros delirios atmosféricos de los nuevos correos còsmicos, que han partido en busca de nuevos horizontes sonoros, explorando el espacio virtual. Las pistas de baile convertidas en salas de relajación. Oooooommm!

AUTECHRE (U.K.)

Autechre formaron parte de la recopilación de Warp "Artificial Intelligence", un álbum que supuso una nueva dimensión para la música electrónica de baile, empujándola desde las pistas al sillón de orejas. Su primer álbum para el mismo sello, "(Incunabula)", es un perfecto ejemplo de música multidimensional, cuyos sonidos relajantes, que no sedantes, exigen una escucha activa desde el primer registro. Sean Booth y Rob Brown no utilizan el sampler como mero extractor de sonidos ajenos y sus inquietantes piezas de corte futurista y un cierto aire progresivo escapan a las habituales semblanzas còsmicas que inundan el género ambiental. Herederos directos de Kraftwerk, la escuela de Detroit y los experimentalistas ingleses, el lenguaje complejo y sofisticado de Autechre supone un paso más allá en la creciente escena techno-minimalista.

ATOM HEART

Atom Heart es otro de los muchos alter ego de este prolífico músico de Frankfurt, miembro destacado de MACOS, la asociación que defiende el uso libre del sampler. Su música siempre cambiante, de fuertes raíces ácidas y con una profunda fijación por sonidos infecciosos y repetitivas secuencias, ha sido editada en media Europa por diferentes sellos de variadas personalidades (Pod Communications, KK Records, Fax...). Su extensa producción desde el año 91 aparece bajo los nombres de Lassigue Bendthaus, I, Atom Heart, Atomu Shinze, Coeur Atomique... Ha colaborado en numerosos proyectos con otros músicos, entre ellos Tetsu Inone ("Datacide"), Peter Namlook, y con Stocha de Von Magnet i Victor Sol en el proyecto +N, cuyo primer álbum, "Ex.s" ha sido editado por el sello español Geometrik.

ZERO (ESPAÑA)

Elemento activo en diferentes colectivos musicales barcelonenses que le han llevado a ser hoy uno de los dj's más solicitados del sector underground. En su corta e intensa carrera, Zero ha combinado elementos tan dispares como el *hip-hop* y el *techno* minimalista. En la actualidad apuesta por discursos atmosféricos en los que combina material selecto de última hora con inspiraciones de los clásicos del *ambient*.

MIXMASTER MORRIS (U.K.)

Acuñador de slogans tan elocuentes como "I Think Therefore I Ambient" -algo así como "pienso luego ambie-xisto"- Mixmaster Morris es uno de los mayores exponentes de la causa *ambient* en su sentido más amplio. Su carrera como DJ se remonta al 82, pinchando en conciertos de grupos como The Smiths. En el 87 organizó en el Fridge londinense la primera actuación *house* totalmente en vivo (sin pregrabados) y en el 89 acompañaba a The Shamen en la gira "Synergy", uno de los primeros espectáculos masivos que combinaba conciertos y sesiones de dj como concepto total. Morris ha sido también el dj de guru del ácido, Terence McKenna. Bajo el nombre de The Irresistible Force ha grabado una de las cumbres ambientales, "Flying High", plagado de samplers inopinados, y junto a Peter Namlook -otra pieza clave de la escena *ambient*- ha llevado a cabo el proyecto Dreamfish.

AMBIENT: THE NEW COSMIC MAIL

In the 70's when Tangerine Dream, Ash Ra Tempel, Popol Vuh and other "floaters" on the German scene, changed the course of electronic music, they also laid the foundations for the sound of ambient. All of them together with Brian Eno and Steve Hillage (of Gong) are the pioneers of ambient house, ambient dub and other atmospheric deliria of the new cosmic mail. They have gone, exploring virtual space, in search of new horizons in sound. The dance floors transformed into halls of relaxation. Oooooommm!

AUTECHRE (U.K.)

Autechre formed part of the Warp compilation "Artificial Intelligence", an album that gave a new dimension to electronic dance music taking it from the dance floors to the armchair. Their first album for the same label, "(Incunabula)", is a perfect example of multidimensional music. Its sounds are relaxing without being sedating and demand active listening from the first register. Sean Booth and Rob Brown don't just use the sampler as a way of extracting other people's sounds. Their disturbing pieces cut in a futuristic style and a certain progressive air get away from the habitual cosmic sounds that flood the general ambient scene. Direct successors to Kraftwerk, the Detroit school and the English experimentalists, Autechre's complex and sophisticated language takes us one step further in the growing techno-minimalist scene.

ZERO (SPAIN)

He plays an active role in various music collectives in Barcelona. Influenced by acid and the sounds of Detroit, these days his sessions are in a more atmospheric style.

MIXMASTER MORRIS (U.K.)

Armed with such eloquent slogans as "I think therefore I ambient", Mixmaster Morris is one of the greatest exponents of ambient in its widest sense. His career as DJ dates back to 1982 doing concerts with groups such as the Smiths. In '87 at the Fridge in London he organised the first totally live house performance, using no prerecorded material. In '89 he accompanied The Shamen on the "Synergy" tour - one of the first massive events with an overall theme of combining concerts and DJ sessions. Morris has also been DJ for the acid guru, Terence McKenna. Under the name of "The Irresistible Force" he recorded one of the greatest ambient tracks - "Flying High" - literally crammed with samplers that you are not expecting. Together with Peter Namlook, another key figure in the ambient scene, he successfully completed the Dreamfish project.

INTRO "PERFORMERS"

En algunes ocasions, el so és un element clau d'altres expressions no musicals com la instal·lació o la performance, que també se'n serveixen i molts cops elaboren els seus discursos entorn a la mateixa acció sonora. Aquesta visió 'artística' dels sons proposa moltes vegades allò que la tecnologia acaba per facilitar i, d'altres, ens submergeix, amb un sentit més, en la imaginació que crea mons on la matèria es relaciona d'una manera diferent amb l'esperit, com en les obres de Tito i Barry Schwartz, que porten la zoologia o la física als territoris sonors de la imaginació.

DJOURS 2, 20 h. CONCERT-PERFORMANCE AUDITORI
CCCB
TITO: "PROJECTE ANIMALS" (ESPANYA)

"ANIMALS" és un projecte en què els animals, amb les seves deixalles, són considerats Sagrats en el sentit tradicional, entenent que formen part d'un tot que anomenem Univers. S'ha escollit l'Os com a Mitjancer d'aquesta trobada, per ser l'organisme que, un cop superat el període de putrefacció, és absorbit per la Terra i passa a un altre pla. "Projecte Animals" és el resultat d'un llarg procés de preparació que desemboca en la creació d'escultures i instruments musicals realitzats a partir d'ossos de cavalls, gossos, porcs, vaques, etc., que l'artista recull al *Muladar* (camps on els ramaders llencen el bestiar mort perquè siguin devorades pels voltors). Amb aquest material, Tito realitza una instal·lació-concert en la qual el so és el fil conductor, creat amb una columna vertebral de cavall a la qual s'han aplicat sis cordes electrificades. La performance es complementa amb un muntatge audiovisual que desgrana l'experiència de Tito en el seu viatge al *Muladar*.

DJOURS 2, 21 h. CONCERT-PERFORMANCE AUDITORI
CCCB
BARRY SCHWARTZ
"TURNTABLE WITH ICE STYLUS" (USA)

Les instal·lacions i performances d'aquest artista amb base a Oakland (Califòrnia) combinen so, escultura, vídeo i electricitat entorn d'elaborats discursos conceptuals per a la formulació dels quals Schwartz no exclou l'alt risc físic. Trens, pals de telèfon, barcos, ponts, col·legis, universitats i sanatoris són alguns dels diversos escenaris utilitzats per aquest creador, que proposa impactants concerts de descàrregues elèctriques en mig d'estructures metàl·liques sobre les quals hi cau una pluja constant. En altres treballs, crea arpes gegantines pel complicat mètode de penjar deu cordes de piano de sengles pals d'alta tensió: l'aigua d'una cascada o d'una font extreure els sons requerits de tan ciclopis instruments. Schwartz profunditza sempre en suggeriments teòrics d'altura, que el porten a indagar en la transició entre el món mecànic i l'edat de la informació, o en la mecànica casuística dels ecosistemes.

INTRO "PERFORMERS"

En ocasiones, el sonido es un elemento clave de otras expresiones no musicales como la instalación o la performance, que también se sirven de él y muchas veces elaboran sus discursos en torno a la misma acción sonora. Esa visión "artística" de los sonidos, propone muchas veces lo que la tecnología termina por facilitar y otras nos sumerge, con un sentido más, en la imaginación que crea mundos donde la materia se relaciona de una manera diferente con el espíritu, como en las obras de Tito y Barry Schwartz, que llevan la zoología o la física a los territorios sonoros de la imaginación.

TITO: "PROJECTE ANIMALS" (ESPAÑA)

"ANIMALS" es un proyecto en el que los animales con sus restos son considerados Sagrados en el sentido tradicional, entendiendo que forman parte de un todo que llamamos Universo. Se ha elegido el Hueso como Intermediario de este encuentro, por ser el organismo que una vez superado el período de putrefacción es absorbido por la Tierra pasando a otro plano. "Projecte Animals" es el resultado de un largo proceso de preparación que desemboca en la creación de esculturas e instrumentos musicales realizados a partir de huesos de caballos, perros, cerdos, vacas, etc que el artista recoge en el *Muladar* (campos donde los ganaderos echan las reses muertas para ser devoradas por los buitres). Con este material, Tito realiza una instalación-concierto en la que el sonido es el hilo conductor, creado con una columna vertebral de caballo a la que se han aplicado seis cuerdas electrificadas. La performance se complementa con un montaje audiovisual que desgrana la experiencia de Tito en su viaje al *Muladar*.

BARRY SCHWARTZ (USA)

Las instalaciones y performances de este artista con base en Oakland (California) combinan sonido, escultura, vídeo y electricidad en torno a elaborados discursos conceptuales para cuya formulación Schwartz no excluye el alto riesgo físico. Trens, postes de teléfono, barcos, puentes, colegios, universidades y sanatorios son algunos de los variopintos escenarios utilizados por este creador, que propone impactantes conciertos de descargas eléctricas en medio de estructuras metálicas sobre las que cae una lluvia constante. En otros trabajos, crea gigantescas arpas por el complicado método de colgar diez cuerdas de piano de sendos postes de alta tensión: el agua de una cascada o de una fuente extraerá los sonidos requeridos de tan ciclopéicos instrumentos. Schwartz profundiza siempre en sugerencias teóricas de altura, que le llevan a indagar en la transición entre el mundo mecánico y la edad de la información, o en la mecánica casuística de los ecosistemas. "Turntable with Ice Stylus", instalación-performance que Schwartz presenta en esta edición de Sónar, es uno de sus más celebrados trabajos.

INTRO "PERFORMERS"

On occasions sound plays a key part in other non musical expressions such as the set or the performance. These also make use of the sound or develop around it. Such artistic projections of sound often suggest ideas that technology can facilitate and that submerge us with an additional sense within our imaginations, creating worlds where the material can react in a different way with our spirits. This is true of the works of Tito and Barry Schwartz which bring zoology and physics to the world of sound in the imagination.

TITO (SPAIN)

During the early 80's, converted into the star hairdresser of Barcelona's modernity, Alfonso Gutierrez, Tito, lived in the eye of an effervescent hurricane of an age marked more, maybe, by its bustling movement than by authentic creativity. Camouflaged as an arbiter of taste, Tito lived through the splendour and the fall, suddenly, to disappear literally from the map. Soon afterwards it became evident that the years of passionate dedication to the "modern" hairdressing salon were but a preliminary phase to an ambitious artistic project, which now begins to come together in a phase called "Proyecto Animales". A long process of preparation which has resulted in the creation of sculptures and musical instruments made from the bones of horses, dogs, pigs, rabbits, cows, donkeys, bulls and bullocks. A dialogue of such fundamental matter, whose latest forms are these sculptures and instruments from which he extracts a spectral sound. A sound which could be heard at the closing ceremony of the Paralympic Games accompanying the extinction of the flame, just as it has been heard in the hundreds of audio performances that the artist has organised in his Barcelona workshop for a restricted public.

BARRY SCHWARTZ (USA)

The installations and performances of this Oakland, California based artist combine sound, sculpture, video and electricity around conceptually elaborated statements for whose formulation Schwartz does not exclude a high physical risk factor. Trains, telephone posts, boats, bridges, colleges, universities and nursing homes are some of the many-coloured scenes used by this artist, who proposes impressive concerts of electric discharges in the middle of metallic structures upon which falls a constant rain. In other works he creates huge harps using the complicated method of hanging ten piano strings from high tension pylons: the water from a waterfall or fountain is used to extract the required sounds from these colossal instruments. Schwartz always goes deeply into theoretical suggestions of height, which lead him to investigate the transition between the mechanical world and the age of information, or the incasistry mechanics of ecosystems. "Turntable with Ice Stylus", the installation-performance that Schwartz presents in this Sónar event is one of his most celebrated works.

DANCE: LA TERRA DE LES MIL DANSES

La música del Planeta Dance és, en aquests moments, el més fèrtil camp per a l'experimentació i l'avantguarda. Aliena a qualsevol prejudici o limitació, la música de ball actual ha sorgit després d'un procés de bastardització en què no es desaprofita res. Funk, disco music, rap, techno, ragga, rai, ritmes africans i exòtiques salmòdies. Tot és reciclat amb un sol fi: l'imperi dels sentits. El cos en moviment. Trans-global Underground representen aquesta realitat multicultural, aquesta terra de les mil danses en què s'ha convertit la música de ball.

DIVENDRES 3, 23.30 h. CONCERT SALA APOLO
TRANS-GLOBAL UNDERGROUND (U.K.)

Trans-global Underground no aposten per allò que és etern, inamovible o pur. Al contrari, la seva música és anàrquica, flexible i bastarda. I tot i que la paraula mestissatge pugui estar gastada, no hi ha dubte que ells disfruten moltíssim ordint fusions impossibles i cuinant el seu *gumbo* electrònic amb receptes mestisses.

Sorgit a Londres el 1991, Trans-Global Underground s'ha convertit en el projecte més popular dels que promou el segell britànic Nation Records (el seu catàleg és una exuberant col·lecció de discos en la qual tots els ritmes del planeta són sotmesos a un ferri tractament d'electro-xoc tecnològic). Trans-Global Underground no dubten a qualificar la seva música com a techno-world-dub-dance. Sintetitzadors, samplers, efectes a l'estil del dub jamaicà, música feta per ballar, una fusió sense fronteres que inclou ethno-techno, rap psicodèlic, batucada hindú, trance-dub, funk balcànic, raga magribí, tot això preparat per una formació multiracial. Unes autèntiques "Nacions Unides" del trance.

DANCE: LA TIERRA DE LAS MIL DANZAS

La música del Planeta Dance es, en estos momentos, el más fértil campo para la experimentación y la vanguardia. Ajena a cualquier prejuicio o limitación, la música de baile actual ha surgido tras un proceso de bastardización en el que no se desperdicia nada. *Funk, disco music, rap, techno, ragga, rai*, ritmos africanos y exóticas salmodias. Todo es reciclado con un solo fin: el imperio de los sentidos. El cuerpo en movimiento. Trans-Global Underground representan esa realidad multi-cultural, esa tierra de las mil danzas en la que se ha convertido la música de baile.

TRANS-GLOBAL UNDERGROUND (U.K.)

Trans-Global Underground no apuestan por lo eterno, lo inamovible o lo puro. Al contrario, su música es anárquica, flexible y bastarda. Y aunque la palabra mestizaje pueda estar gastada, no cabe duda de que ellos disfrutan muchísimo urdiendo fusiones imposibles y cocinando su *gumbo* electrónico con recetas mestizas.

Surgido en Londres en 1991, Trans-Global Underground se ha convertido en el proyecto más popular de los que promueve el sello británico Nation Records (su catálogo es una exuberante colección de discos en la que todos los ritmos del planeta son sometidos a un férreo tratamiento de electroshock tecnológico). Trans-Global Underground no dudan en calificar su música como techno-world-dub-dance. Sintetizadores, samplers, efectos al estilo del dub jamaicano, música hecha para bailar, una fusión sin fronteras que incluye ethno-techno, rap psicodélico, batucada hindú, trance-dub, funk balcánico, raga magrebí, todo ello preparado por una formación multirracial. Unas auténticas "Naciones Unidas" del trance.

DANCE: THE LAND OF A THOUSAND DANCES

The music of Planet Dance is currently at the forefront and the most productive area of experimentation. Free from any prejudice or limitation, today's dance music is the product of a process of bastardisation from which nothing has been left out. Funk, disco, rap, techno, ragga, rai, African rhythms and exotic psalms. Everything is recycled with one end: the empire of the senses, the body in motion. Trans-Global Underground represent this multi-cultural reality, this land of a thousand dances where the music of dance has been transformed.

TRANS-GLOBAL UNDERGROUND (U.K.)

Trans-Global Underground do not put their faith in the eternal, the immovable or the pure. On the contrary, their music is anarchic, flexible and hybrid. And although the word crossbreeding maybe overused, there is no doubt that they really enjoy warping impossible fusions and cooking up their own electronic uproar with hybrid recipes.

Springing up in London in 1991, Trans-Global Underground have become the most popular project being moved by the British label Nation Records (their catalogue is an exuberant collection of records in which all the rhythms of the planet are subjected to a rigid treatment of technological electroshock). Trans-Global Underground have no doubt about labeling their music as techno-world-dub-dance. Synthesisers, samplers, Jamaican dub style effects, music made to dance to, a fusion without frontiers which includes ethno-techno, psychodelic rap, hillbilly Hindoo, trance-dub, Balkan funk, Maghribian raga, all performed by a multi-racial line up. The authentic "United Nations" of trance.

OFF FESTIVAL

00.30 h.
FIESTA MAX MUSIC
Sala Chic Studio. Avda. Paral·lel,....

Amb la participació d'alguns dels grups i dj's més representatius del panorama *techno-dance* espanyol.

CONCERTS: **SINTESIS**

DESFASANDO

DIVISION BARCELONA.

DJ's: **TONI PERET / JOSEP MARIA CASTELLS**

Pioners de la escena *dance* barcelonina i autors dels discos de *mezclas* de mes repercusió al mercat espanyol.

OFF FESTIVAL

00.30 h.
FIESTA MAX MUSIC
Sala Chic Studio. Avda. Paral·lel,....

Con la participación de algunos de los grupos y dj's más representativos del panorama *techno-dance* español.

CONCIERTOS: **SINTESIS**

DESFASANDO

DIVISION BARCELONA.

DJ's: **TONI PERET / JOSEP MARIA CASTELLS**

Pioneros de la escena *dance* barcelonesa y autores de los discos de *mezclas* de más repercusión en el mercado español.

OFF FESTIVAL

12.30am.

MAX MUSIC PARTY

Chic Studio. Avenida Paral·lel, 64

Taking part are some of the groups and dj's that best represent the Spanish techno-dance scene.

Concerts: **SYNTHESIS**. Techno-pop • **DESFASANDO**.

Techno-pop • **DIVISION BARCELONA**. Radical hardcore.

D.J.'s: **TONI PERET / JOSEP MARIA CASTELLS**

Pioneers on the Barcelona dance scene and authors of some of the most important mixes available on the Spanish market.

DIVENDRES 3, 22.30 h. CONCERT SALA APOLO
RAEO (ESPANYA)

Ræo és el nom que pren l'aventura europea de Mark Cunningham (membre dels novaïorquesos Mars i col.laborador de Jim Thirwell, Arto Lindsay o Mark Pauline) en trobar-se amb Gat, un inquiet músic barceloní de llarga trajectòria local (Buildings, Error Genètic, UMBN, Bel Canto Orquestra...). Tots dos han constituït Ræo com a una cèl·lula de treball amb el propòsit d'elaborar una nova música instrumental, dotada de la inspiració del jazz, però lluny de les formes actuals i voluntàriament contaminada per cada nou descobriment del duo: hip hop, reggae, industrial, noise, flamenc, música africana, àrab, índia o indonèsia donen a Ræo una textura universal de ritmes i sons que constitueixen la seva especial personalitat sonora, d'altra banda única. L'eclectica instrumentació (trompetes, guitarres, baix elèctric, cintes i un treball minuciós sobre els efectes de so) pot donar una idea de la música de Ræo, tot i que podrien intentar-se altres descripcions: imaginis que una música de setmana santa servís per acompanyar una caravana de planetes, que els foscos sons de la nit es veiessin alterats per una dansa de meteorits, que els clubs de jazz es poguessin trobar per tota la galàxia...

DIVENDRES 3, 01.30 h. DISC-JOCKEY SALA APOLO
LAURENT GARNIER (FRANÇA)

Després de viure l'època gloriosa de l'acid-house com a dj de la mítica "Hacienda" de Manchester, Garnier és avui el punt de referència imprescindible de l'emergent escena *dance* francesa i un dels dj's més cotitzats a nivell internacional. Garnier publica els seus propis trips electrònics en segells tan fonamentals com Warp, a la Gran Bretanya i D-jax, a Holanda. "Wake up", "Planet House" i, especialment, "Acid Eiffel" són discos plens de sons penetrants i contagiosos. Les seves hipnòtiques línies sensuals coincideixen en exquisidesa amb l'eclecticisme que desplega en els plats.

DIVENDRES 3, 00.30 h. DISC-JOCKEY SALA APOLO
CESAR DE MELERO (ESPANYA)

Fou el disc-jockey clau de la irrupció del acid-house en sales tan emblemàtiques com el Ku de Ibiza i l'Ars a Barcelona. Avui, César de Melero, convertit en el dj espanyol més internacional, edita els seus propis discos com De Melero i punxa en sessions especials i raves europees a Oslo, París, Milà...

RAEO (ESPAÑA)

Ræo es el nombre que toma la aventura europea de Mark Cunningham (miembro de los neoyorquinos Mars y colaborador de Jim Thirwell, Arto Lindsay o Mark Pauline) al encontrarse con Gat, un inquieto músico barcelonés de larga trayectoria local (Buildings, Error Genético, UMBN, Bel Canto Orquestra...). Ambos han constituido Ræo como una célula de trabajo cuyo propósito es la elaboración de una nueva música instrumental, dotada de la inspiración del jazz, pero lejos de las formas actuales y voluntariamente contaminada por cada nuevo descubrimiento del dúo: hip hop, reggae, industrial, noise, flamenco, música africana, árabe, india o indonesia, dan a Ræo una textura universal de ritmos y sonidos que constituyen su especial personalidad sonora, por otra parte única. La ecléctica instrumentación (trompetas, guitarras, bajo eléctrico, cintas y un trabajo minucioso sobre los efectos de sonido) puede dar una idea de la música de Ræo, aunque podrían intentarse otras descripciones: imagínense que una música de semana santa sirviese para acompañar una caravana de planetas, que los oscuros sonidos de la noche se viesen alterados por una danza de meteoritos, que los clubs de jazz pudieran encontrarse por toda la galaxia...

LAURENT GARNIER (FRANCIA)

Tras vivir la época gloriosa del acid-house como dj de la mítica "Hacienda" de Manchester, Garnier es hoy el punto de referencia imprescindible de la emergente escena *dance* francesa y uno de los dj's más cotizados a nivel internacional. Garnier publica sus propios trips electrónicos en sellos tan fundamentales como Warp, en Gran Bretaña, y D-jax, en Holanda. "Wake Up", "Planet House" y, especialmente, "Acid Eiffel" son discos plenos de sonidos penetrantes y contagiosos. Sus hipnóticas líneas sensuales coinciden en exquisitez con el eclecticismo que despliega en los platos.

CESAR DE MELERO (ESPAÑA)

Fue el disc-jockey clave de la irrupción del *acid-house* en salas tan emblemáticas como el Ku de Ibiza y el Ars en Barcelona. Hoy, Cesar de Melero, convertido en el dj español más internacional, edita sus propios discos como De Melero y pincha en sesiones especiales y raves europeas en Oslo, París, Milán...

RAEO (SPAIN)

Ræo is the name given to the European venture formed when Mark Cunningham (member of the New York group Mars and who has worked with Jim Thirwell, Arto Lindsay and Mark Pauline) teamed up with Gat, a tireless musician from Barcelona with a long local career (Buildings, Error Genetico, UMBN, Bel Canto Orchestra...). They have set up Ræo to be a centre of work with the aim of creating new instrumental music inspired by jazz but a long way from the current trends. This music they spice with each new discovery that they make: hip-hop, reggae, industrial, noise, flamenco, African, Arabic, Indian and Indonesian music all go in to give the sounds and rhythms of Ræo a universal feel and contribute to their very individual and unique personality. The eclectic instrumentation (trumpets, guitars, electric base, tapes and the minute working of sound effects) gives an idea of the music of Ræo. But try a different approach: imagine traditional Easter music to accompany a procession of planets, the dark sounds of the night transformed by a dance of meteorites, a galaxy full of jazz clubs...

LAURENT GARNIER (FRANCE)

Having lived through the glorious age of acid-house as DJ in Manchester's legendary "Hacienda", Garnier is today the essential reference point for the emerging French dance scene and one of the most highly-valued DJ's at an international level. Garnier publishes his own electronic trips on such fundamental labels as Warp in the UK and D-jax in Holland. "Wake Up", "Planet House" and especially "Acid Eiffel" are records full of penetrating and contagious sounds. His sensual hypnotic lines combine brilliantly with the eclecticism that unfolds on the turntables.

CESAR DE MELERO (SPAIN)

Disc-jockey in clubs that symbolised the explosion of acid-house like Ku in Ibiza and Ars in Barcelona, he now edits his own records such as De Melero and plays European raves and special sessions.

NOVA MUSICA

Nova música, nova era, new age music o nova música instrumental són identificatius que la revista Billboard, incapaç de codificar el tràfic d'idees que, a la fi de la dècada dels Setanta, havia començat a produir-se entre folk, jazz i sons instrumentals variis, va atorgar als estils que sortien de les factories de Windham Hill i Living Music. Els antecessors, malgrat això, haurien estat els planadors electrònics alemanys i la mística vitalista i viatgera del flautista Paul Horn.

Des d'aleshores, esporàdics "accidents" discogràfics han anat recordant que existeixen altres formes d'entendre la música i aproximar-se a ella. En el punt d'inflexió d'aquest canvi de sensibilitat es genera en els darrers anys a Espanya una creixent escena de músics amb una visió diferent del panorama.

NUEVAS MUSICAS

Nueva Música, nueva era, new age music o nueva música instrumental son identificativos que la revista Billboard, incapaz de codificar el tráfico de ideas que a finales de la década de los setenta había empezado a producirse entre folk, jazz y sonidos instrumentales varios, otorgó a los estilos que salían de las factorías de Windham Hill y Living Music. Antecesores habrían sido los planeadores electrónicos alemanes y la mística vitalista y viajera del flautista Paul Horn.

Desde entonces, esporádicos "accidentes" discográficos han venido recordando . que existen otras formas de entender la música y aproximarse a ella. En el punto de inflexión de ese cambio de sensibilidad se genera en los últimos años en España una creciente escena de músicos con una visión diferente del panorama.

NEW MUSIC

New Music, New Era, New Age Music or New Instrumental Music are labels that Billboard magazine, unable to cope with the amount of new ideas that had begun to be produced between Folk, Jazz and various instrumental sounds at the end of the 70's, gave to the styles that were produced by the factories of Windham Hill and Living Music, which belonged, respectively, to the guitarist Will Ackerman and the clarinet player Paul Winter. The predecessors, nevertheless, were the Germans of the 70's electronic scene and the vitalistic mystical, journeying flautist, Paul Horn, whose first concert at the Taj Mahal, in 1968, lead on to a series of similar experiences in which the acoustic properties of the spaces in which Horn performed were incorporated.

Since then, in the absence of any mayor new contributions in the field of theoretical-musical investigation, it is pleasing to note that various sporadic recording "accidents" have reminded music aficionados that there are other ways, as or more advanced, than the habitual, to approach music.

Suso Saiz, Iury Lech and El Sueño HYPARCO have, at the point of inflection in this change of sensibility, constructed their complicatedly crafted sound.

DIVENDRES 3, 20.45 h. CONCERT AUDITORI CCCB
IURY LECH

Pocs discursos musicals defineixen amb més claredat les línies traçades entre els gèneres més fronterers i aquells altres que, traspasant decididament aquests límits, s'internen en l'univers d'allò que Brian Eno va anomenar fa anys "no-músics". L'ucrainès establert a Barcelona, Iury Lech, no és el mascaró de proa d'aquesta tendència a Espanya, però sí, probablement, el seu alumne més avançat. Escriu poesia, realitza vídeos que, a vegades, serveixen de suport en les seves representacions musicals, i els seus discos, "Música para el fin de los cantos" i, especialment, "A bite in the common sense", s'expressen en un vocable cristal·lí i volàtil, encreuat de maneres que tendeixen cap al futur, en tot moment genuïnament renovador.

DIVENDRES 3, 20.00 h. CONCERT AUDITORI CCCB
EL SUEÑO DE HYPARCO

Si és cert que per a alguns intèrprets la música representa un permanent exercici d'introspecció, de venjança envers la seva pròpia memòria i d'exorcisme de fantasmes, aquesta peculiaritat tindria un bon exemple en la complexa i sofisticada personalitat de Klaus Böhman, sintetista, organitzador de sons, dinamitzador de motllos i formes, rar, agitador, compositor de música i ànima d'El Sueño de HYPARCO. Les seves representacions en directe de l'últim i explosiu disc "If", donen en una paleta de colors d'identitats múltiples, suficientment aclamada per tots aquells que l'han vista, creacions sinuoses, difícils, arrogants, tancades en si mateixes...belles, en fi. Com les imatges mòbils de les quals es fa acompanyar el grup en directe.

DIVENDRES 3, 21.30 h. CONCERT AUDITORI CCCB
SUSO SAIZ

Pertany a aquell gènere poc freqüent de músics que, per haver desenvolupat en la seva dilatada trajectòria pràcticament tots els papers possibles, a penes necessiten presentació. Des dels seus primers passos professionals al Balboa Jazz Club de Madrid, el seu discurs superlatiu en el panorama dels creadors decididament rars, gira com una remolínada al voltant de l'originalitat, deixant a les beceroles empreses pretesament arriscades. Les seves produccions per a Javier Paxariño, Goicoetxea i Beltrán, La Dama Se Esconde, Jorge Reyes, MacGarín Ensemble, Pablo Guerrero i L.E.Aute, ho demostren. També els seus propis discos "Simbolos", "Hipnotics" i "Mirrors of pollution". D'accents gens habituals i timbre apassionat, més que una via cap a l'avenir de la música, Suso és el marcapassos de la cadència enraredida, l'estrany que encara ens queda, un dels pocs que mereixen de figurar al costat de noms com els de Panaiotis, Jon Hassell, Steve Roach, David Hykes o Michael Stearns.

IURY LECH

Pocos discursos musicales definen con más claridad las líneas trazadas entre los géneros más fronterizos y aquellos otros que, traspasando decididamente esos límites, se internan en el universo de aquello que Brian Eno llamó hace años "no-músicos". El ucraniano, afincado en Barcelona, Iury Lech es uno de los alumnos más aventajados de esa tendencia en España. Escribe poesía, realiza vídeos y sus discos, "Música Para el Fin de los Cantos" y, especialmente, "A Bite in the Common Sense", se expresan en un vocablo cristalino y volátil, cruzado de maneras que apuntan hacia el futuro, en todo momento genuinamente renovador.

EL SUEÑO DE HYPARCO

De ser cierto que para algunos intérpretes la música representa un permanente ejercicio de introspección, esa peculiaridad tendría un buen ejemplo en la compleja y sofisticada personalidad de Klaus Böhman, sintetista, organizador de sonidos, dinamizador de moldes y formas, raro, agitador, compositor de música y alma de El Sueño de HYPARCO. Sus representaciones en directo del último disco "If", dan en una paleta de colores de identidades múltiples. Creaciones sinuosas, difíciles, arrogantes, encerradas en sí mismas... hermosas, en fin. Como las imágenes móviles de las que se hace acompañar el grupo en directo.

SUSO SAIZ

Pertenece a ese género poco frecuente de músicos que han desarrollado en su dilatada trayectoria prácticamente todos los roles posibles. Desde sus inicios profesionales en el Balboa Jazz Club de Madrid, su discurso superlativo en el panorama de los creadores decididamente raros, gira siempre alrededor de la originalidad. Sus producciones para Javier Paxariño, Jorge Reyes, MacGarín Ensemble o Pablo Guerrero, lo demuestran. También sus propios discos "Simbolos", "Hipnotics" y "Mirrors of Pollution". De acentos nada habituales y timbre apasionado, antes que una vía hacia el porvenir de la música, Suso Saiz es el marcapasos de la cadencia enraredida, el extraño que aun nos queda, uno de los pocos que merecen figurar al lado de nombres como los de Panaiotis, Jon Hassell, Steve Roach, David Hykes o Michael Stearns.

IURY LECH

Few musical statements define with such clarity the layout between innovative genres and those other that, passing the limits, bury themselves in the universe of what Brian Eno called "no-musicians". Iury Lech from the Ukraine now living in Barcelona, though not the figure head of this trend in Spain is, probably, its most advantaged pupil. He writes poetry, makes videos which, sometimes, are used to compliment his musical representations and his records. "Musica para el fin de los cantos" and, especialy, "A Bite in the Common Sense" are expressed with a crystalline and volatile vocabulary, crossed with styles that point to an always genuinely innovative future.

EL SUEÑO DE HYPARCO

It is true to say that for some musicians music represents a permanent exercise in introspection, a settling of scores with their own memories and the exorcism of their ghosts. A good example of this peculiarity can be found in the complex and sophisticated personality of Klaus Böhman, synthesist, organizer of sounds, mould breaker, composer and soul of El Sueño de HYPARCO. Their live shows and latest record "If" have been highly acclaimed. Sinuous creations, difficult arrogant, locked up in themselves...beautiful. Just like the mobile images that accompany the group in concert.

SUSO SAIZ

Suso Saiz belongs to the rare group of musicians, who through having developed in practically all possible musical genres, hardly needs introduction. Since her first professional effort in Madrid's Balboa Jazz Club, her musical statements have continued to be in a totally different league from anything else. This is demonstrated by her productions for Javier Paxariño, Goicoetxea and Beltrán, La dama se esconde, Jorge Reyes, MacGarín Ensemble, Pablo Guerrero and L.E. Aute, and also by her own recordings, Simbolos, Hipnotics and Mirrors of Pollution. With her passionate tone, rather than being a way towards the beginnings of music, Suso is the pace-maker of the rarefied cadence, the stranger who is still with us, one of the few who deserve to be mentioned alongside names like Panaiotis, Jon Hassell, Steve Roach, David Hykes or Micheal Stearns.

TECHNO: DE L'ABSTRACCIO A LA JUNGLA

Partint de les troballes dels pioners del house de Chicago, Derrick May, Kevin Saunderson, Juan Atkins i la resta de techno-bruixots de Detroit van aconseguir plasmar els somnis electrònics de tota una generació i van instaurar l'Imperi Techno. I després del seu techno abstracte, van arribar els bleeps de Sheffield, els taquicàrdics *breakbeats*, els guerrillers del *hardcore-techno*, el pop "spectorià" de l'eurotechno, les salvatges hosts del gabber holandès, els exploradors del *trance* i la cyberdelia o els sons alquímics del *jungle tekno*. Tota una galàxia poblada per *technoheads* que, parafrasejant "2 Unlimited", proclamen: "Technol, Technol, Technol".

DISSABTE 4, 02.45 h. CONCERT SALA APOLO
G.O.S. (ESPANYA)

Duet de Barcelona format per F. Duran i J. Tantinyà que, després d'algun tímid intent anterior (El Vuelo del Avestruz, The Barbie Lovers, etc) van decidir donar forma a aquest projecte a mitjans del 93. Formen part de Barzelona Electrónica, el col·lectiu de grups i dj's més actiu de l'escena techno barcelonina, organitzadors de concerts i festes i editors d'un fanzine que recull tota l'activitat electrònica de la ciutat. G.O.S. treballen a partir de sons electrònics purs i abstractes, i entenen el techno com a un llenguatge universal suficientment complex com per prescindir totalment de paraules o textos.

DISSABTE 4, 00.30 h. CONCERT SALA APOLO
VAPOUR SPACE (EE.UU.)

Des de Rochester (Nova York), Mark Gage ha vist com finalment el curs del temps li permetia editar gravacions acumulades durant els últims deu anys. Amb el seu àlbum de debut, "Themes From VapourSpace", proposa un viatge sonor des de les planícies ambientals d'influències còsmiques al trance hipnòtic de cadència centreuropea, creuant per tota mena de muzaks màntrics que inciten tant al ball com a l'escolta detinguda. Les composicions de Gage, i especialment el seu tema "Gravitational Arch Of 10", una electro-sinfonia de 35 minuts en format 12", troben el seu decidit sentit rítmic i colorista en la superposició progressiva i intangible d'una inesgotable paleta de sons d'origen eminentment analògic.

Després de triomfar als EE.UU. al costat d'Aphex Twin, Orbital i Moby en la gira "See The Light", Vapour Space arriba a Europa amb un show-live en què Mark Gage programa i mescla en directe el repertori techno més excitant del moment.

DISSABTE 4, 23.00 h. CONCERT SALA APOLO
OMNI (ESPANYA)

El tot terreny del techno espanyol: *house*, *techno*, *acid*... Alex Martin assimila tot tipus d'influències per reciclar-les de forma brillant i efectiva. Extremadament prolífic, és avui una de les més sòlides promeses per donar el salt al mercat internacional.

DISSABTE 4, 02.45 h. DISC-JOCKEY SALA APOLO
GUILLE (ESPANYA)

Agitador de l'escena techno barcelonina des de la seva botiga de discos i en la promoció de concerts i raves. Amant dels ritmes complexos i els registres àcids, les seves sessions tenen un destacat component experimental que combina amb eficàcia *trance* 100 % alemany amb passatges i seqüències que van de l'energia *hardcore* a les melodies repetitives.

DISSABTE 4, 23.30 h. DISC-JOCKEY SALA APOLO
SVEN VÄTH (ALEMANYA)

Figura emblemàtica de l'escena techno alemanya des de la primera meitat dels anys vuitanta, Sven Våth és avui un dels dj's amb més capacitat de convocatòria a tot el món. Des del seu centre d'operacions al club *Omen* de Frankfurt, els seus maratons techno han adquirit ja la categoria de legendàries: se sap quan comencen però mai quan acaben. Amb el seu inseparable col·laborador Ralph Hildenbeutel, Sven Våth ha publicat els seus propis discos sota diferents denominacions (Zyon, Barbarella...) en els segells Eye Q i Harthouse. La repercussió definitiva com a músic ha arribat amb el seu àlbum "Accidents in Paradise", editat a mitjan 93 i convertit ja en un hit del *trance* més fresc i positiu, o, com ell mateix ho defineix, "house de ciència ficció".

TECHNO: DE LA ABSTRACCION A LA JUNGLA

Partiendo de los hallazgos de los pioneros del house de Chicago, Derrick May, Kevin Saunderson, Juan Atkins y demás *techno-hechiceros* de Detroit consiguieron plasmar los sueños electrónicos de toda una generación e instauraron el Imperio Techno. Y tras su *techno* abstracto, llegaron los bleeps de Sheffield, los taquicárdicos *breakbeats*, los guerrilleros del *hardcore-techno*, el pop "spectoriano" del *eurotechno*, las salvajes huestes del gabber holandés, los exploradores del *trance* y la cyberdelia o los sonidos alquímicos del *jungle tekno*. Toda una galería poblada por "technoheads" que, parafraseando a 2 Unlimited, proclaman: "Technol, Technol, Technol".

G.O.S. (ESPAÑA)

Dúo de Barcelona formado por F. Durán y J. Tantinyà, que tras algún tímido intento anterior (El Vuelo del Avestruz, The Barbie Lovers, etc...) decidieron dar forma a este proyecto a mediados del 93. Forman parte de Barzelona Electrónica, el colectivo de grupos y dj's más activo de la escena techno barcelonesa, organizadores de conciertos y fiestas y editores de un fanzine que recoge toda la actividad electrónica de la ciudad. G.O.S. trabajan a partir de sonidos electrónicos puros y abstractos, entendiendo el techno como un lenguaje universal lo suficientemente complejo para prescindir totalmente de palabras o textos.

VAPOUR SPACE (EE.UU.)

Desde Rochester (New York), Mark Gage ha visto cómo finalmente el curso del tiempo le permitía editar grabaciones acumuladas durante los últimos diez años. Con su álbum de debut, "Themes From VapourSpace", propone un viaje sonoro desde las planicies ambientales de influencias cósmicas al trance hipnótico de cadencia centroeuropea, cruzando por toda suerte de muzaks mántricos que incitan por igual tanto al baile como a la escucha detenida. Las composiciones de Gage, y en especial su tema "Gravitational Arch Of 10", una electro-sinfonia de 35 minutos en formato 12", encuentran su decidido sentido rítmico y colorista en la superposición progresiva e intangible de una inagotable paleta de sonidos de origen eminentemente analógico.

Después de triunfar en EE.UU. junto a Aphex Twin, Orbital y Moby en la gira "See The Light", Vapour Space llega a Europa con un show-live en el que Mark Gage programa y mezcla en directo el repertorio techno más excitante del momento.

OMNI (ESPAÑA)

El todo-terreno del techno español: *house*, *techno*, *acid*... Alex Martin asimila todo tipo de influencias para reciclarlas de forma brillante y efectiva. Extremadamente prolífico, es, hoy por hoy, una de las más sólidas promesas para dar el salto al mercado internacional.

GUILLE (ESPAÑA)

Agitador de la escena techno barcelonesa desde su tienda de discos y en la promoción de conciertos y raves. Amante de los ritmos complejos y los registros ácidos, sus sesiones tienen un destacado componente experimental que combina con eficacia *trance* 100 % alemán con pasajes y secuencias que van de la energía *hardcore* a las melodías repetitivas.

SVEN VÄTH (ALEMANIA)

Figura emblemática de la escena techno alemán desde la primera mitad de los años ochenta, Sven Våth es hoy uno de los dj's con más capacidad de convocatoria en todo el mundo. Desde su centro de operaciones en el club *Omen* de Frankfurt, sus maratones techno han adquirido ya la categoría de legendarias: se sabe cuando empiezan pero nunca cuando acaban. Junto a su inseparable colaborador Ralph Hildenbeutel, Sven Våth ha publicado sus propios discos bajo diferentes denominaciones (Zyon, Barbarella...) en los sellos Eye Q y Harthouse. La repercusión definitiva como músico ha llegado con su álbum "Accidents in Paradise", editado a mediados del 93 y convertido ya en un hito del *trance* más fresco y positivo, o, como él mismo lo define, "house de ciencia ficción".

TECHNO: ABSTRACTING THE JUNGLE

The discoveries of the pioneers of house in Chicago were the starting point; Derrick May, Juan Atkins and other Detroit techno-wizards then went on to mould the electronic dreams of a new generation and to establish the Techno Empire. And through their abstract techno came the bleeps of Sheffield, the heart-pounding breakbeats, the guerrillas of hardcore techno, the "Spectorian" pop of eurotechno, the wild followers of Dutch gabber, the explorers of trance and cyberdelia or the alchemy of sounds of the techno jungle. A whole universe populated by techno-heads who, paraphrasing 2 Unlimited, proclaim: "Technol, Technol, Technol".

GOS (SPAIN)

From the young Barzelona Elektronica collective, this duo of minimalist and industrial inspiration, are in the mould of the new dark European groups.

VAPOUR SPACE (EE.UU.)

From Rochester, New York, Mark Gage has seen how time has allowed him to edit recordings accumulated over the last ten years. His debut album is "Themes from VapourSpace". This is a journey in sound from the plains of ambient with their cosmic influences to the hypnotic trance of centro-european rhythms, a journey that takes in mantric muzak and that demands to be heard in detail just as much as it incites dance. Gage's compositions, and in particular the theme "Gravitational Arch of 10", a 35 minute electro-symphony in 12" format, bring together his decided sense of rhythm and use of colour as he progressively yet intangibly superimposes a never ending palette of sounds of equally high origins.

Hot on the success of the "See The Light" tour in the States alongside Aphex Twin, Orbital and Moby, Vapour Space arrives in Europe with a live show in which Mark Gage programmes and mixes live the most exciting techno repertoire of the moment.

OMNI (SPAIN)

Covering all the ground in Spanish techno (house, techno, acid.....) Alex Martin assimilates every type of influence before recycling them in a brilliant and effective manner. Extremely prolific, he is today one of the great hopes for making a breakthrough on the international market.

GUILLE (SPAIN)

A force on the Barcelona techno scene from his record store and through his promotion of concerts and raves. A lover of complex rhythms and acid registers, his sessions contain a pronounced experimental element.

SVEN VATH (GERMANY)

Since the first half of the 80's he has been something of a figurehead for the German techno scene. Today Sven Vath is one of the world's DJ's most able to draw audiences. Operating from the Omen club in Frankfurt, his techno marathons have already reached legendary status: you know when they will start but never when they will finish. Working with his inseparable colleague, Ralph Hildenbeutel, Sven Vath has produced his own records under different names (Zyon, Barbarella.....) on the Eye Q and Harthouse labels. His definitive impact as a musician has come through his album "Accidents in Paradise". Half edited in '93, it has already become a landmark in trance at its freshest and most positive, or as he himself calls it, "house of science fiction".

INTRO VIDEO J'S

La cultura techno acull de manera natural un "art electrònica" que en els últims anys ha trobat diferents llocs, igualment incòmodes, per manifestar-se (des dels museus a la televisió), tot i que generalment apareix lligada al món de les arts plàstiques: el vídeo. La seva connexió amb la cultura techno-house ha generat un interès per redefinir termes i obrir nous camins de concepció, producció i difusió de la pròpia imatge electrònica. Un tremend potencial creatiu i d'abast instantani ha facilitat l'aparició dels video-jockeys. Tal com deïem, el vídeo ha trobat un lloc "natural" on desenvolupar-se i les intervencions que es presenten aquí vénen, precisament, a demostrar-ho.

DIJOURS 2, SALA APOLO
PETER RUBIN (EE.UU.-HOLANDA)

"Ara és quan les nostres societats tenen necessitat de l'existència de visionaris que tractin de construir exemples positius i donar sentit al nostre entorn col·lectiu cada vegada més tecnològitzat. L'alternativa -manipulació política o comercial- només serviria per armar una bomba de rellojería que podria explotar en qualsevol moment." Qui així s'expressa és Peter Rubin, sens dubte, un d'aquests visionaris. Actiu des del 1976 en els territoris del cinema experimental independent europeu, fou convidat el 1979 a dissenyar i dirigir l'entorn multimèdia d'una nova disco, Mazzo, a Amsterdam, on va treballar fins el 1987 utilitzant el club com un laboratori experimental multimèdia. Més tard, organitzaria els primers house party a les dues Alemanyes i a la Unió Soviètica. A partir d'allà, els seus shows de vídeo en pantalla de gran format i música techno han recorregut raves i clubs de tota Europa. Per a Rubin, el rock and roll fou alguna cosa més que una forma musical, ja que va donar poder a un segment de la població que mai no l'havia tingut: la joventut mundial, i un objectiu: la reforma social. La defensa dels drets humans, l'ecologisme o el pacifisme són part del llegat hippie, que fou transmès als punks, que van tirar endavant la batalla dels carrers. El llegat es transmetria després a la cultura house i techno que és, per a Rubin, la primera forma de música popular totalment tecnològica i hereva de la causa social dels dos anteriors moviments. La seva missió serà provocar la transició de les "seguretats" generades per la revolució industrial (nacionalisme, família, el "jo" etc.) a l'aparent inseguretat de la revolució tecnològica, l'internacionalisme, la família global, el "nosaltres"... Les impactants conclusions de Peter Rubin recorren l'espina dorsal dels aconteixements d'aquest final de segle i, sens dubte, el seu espectacle consistirà un bon avanç del que ens ofereix el pròxim.

DIVENDRES 3, VIDEO-JOCKEY SALA APOLO
KOXOK (ESPANYA)

Professionals de la fotografia i el vídeo, Fran Aleu, Jaume i Javier Navarro decideixen crear el 1993 Koxok amb la intenció d'experimentar amb el seu treball en nous àmbits: performances, raves, concerts... Les seves creacions combinen filmació en vídeo i tractament de la imatge mitjançant sistemes informàtics, amb una especial incidència en els efectes repetitius i la manipulació del color.

DIJOURS 2, VIDEO-JOCKEY SALA APOLO
STRESSJETS (ALEMANYA)

L'activitat del duo berlès Stressjets, format per Hans Otto Richter i Kay Itting, tracta d'interaccionar nombrosos camps de la comunicació sensorial mitjançant l'ús intel·ligent dels mitjans, tant per a la producció en diferents suports com per a espectacles públics. Els seus videoshows en directe (que han recorregut un bon nombre de ciutats alemanyes per a després produir-se a París, Amsterdam, Atenes o Saragossa), projeccions d'imatge (diapositives i cinema en 8 i 16 mm), bluebox, video-instal·lacions, que tant es produeixen en l'entorn industrial com en el de festivals, animació computeritzada en 2 i 3 dimensions i fins i tot focs artificials en llocs tancats o espectacles basats en els perfums...són algunes de les expressions del treball multisensorial d'aquest duo, que dissenya espectacles globals d'imatge i música per a l'estimulació positiva dels sentits.

INTRO VIDEO J'S

La cultura techno acoge de modo natural a un "arte electrónico" que en los últimos años ha encontrado diferentes lugares, igualmente incómodos, para manifestarse (desde los museos a la televisión), aunque aparece generalmente ligada al mundo de las artes plásticas: el vídeo. Su conexión con la cultura techno-house ha generado un interés por redefinir términos, y abrir nuevos caminos de concepción, producción y difusión de la propia imagen electrónica. Un tremendo potencial creativo y de alcance instantáneo ha facilitado la aparición de los video-jockeys. Como decíamos, el vídeo ha encontrado un lugar "natural" donde desarrollarse y las intervenciones que se presentan aquí vienen, precisamente, a demostrarlo.

PETER RUBIN (EE.UU.-HOLANDA)

"Ahora es cuando nuestras sociedades necesitan de la existencia de visionarios que traten de construir ejemplos positivos y dar sentido a nuestro entorno colectivo cada vez más tecnologizado. La alternativa -manipulación política o comercial- sólo serviría para armar una bomba de relojería que podría explotar en cualquier momento." Quien así se expresa es Peter Rubin, sin duda, uno de esos visionarios. Activo desde 1976 en los territorios del cine experimental independiente europeo, fue invitado en 1979 a diseñar y dirigir el entorno multimedia de una nueva disco, Mazzo, en Amsterdam, donde trabajó hasta 1987 usando el club como un laboratorio experimental multimedia. Más tarde, organizaría los primeros house party en las dos Alemanias y en la Unión Soviética. A partir de ahí, sus shows de vídeo en pantalla de gran formato y música techno han recorrido raves y clubs de toda Europa. Para Rubin, el rock and roll fue algo más que una forma musical, puesto que dio poder a un segmento de la población que nunca lo había tenido: la juventud mundial, y un objetivo: la reforma social. La defensa de los derechos humanos, el ecologismo o el pacifismo son parte del legado hippie, que fue transmitido a los punks, quienes llevaron adelante la batalla de las calles. El legado se transmitiría después a la cultura house y techno que es, para Rubin, la primera forma de música popular totalmente tecnológica y heredera en la causa social de los dos anteriores movimientos. Su misión será provocar la transición de las "seguridades" generadas por la revolución industrial (nacionalismo, familia, el "yo" etc.) a la aparente inseguridad de la revolución tecnológica, el internacionalismo, la familia global, el "nosotros"... Las impactantes conclusiones de Peter Rubin recorren la espina dorsal de los acontecimientos de este final de siglo y, sin duda, su espectáculo constituirá un buen adelanto de lo que nos depara el próximo.

KOXOK (ESPAÑA)

Profesionales de la fotografía y el vídeo, Fran Aleu, Jaume i Javier Navarro deciden crear en 1993 Koxok con la intención de experimentar con su trabajo en nuevos ámbitos: performances, raves, conciertos... Sus creaciones combinan filmación en vídeo y tratamiento de la imagen mediante sistemas informáticos, con una especial incidencia en los efectos repetitivos y la manipulación del color.

STRESSJETS (ALEMANIA)

La actividad del dúo berlès Stressjets, formado por Hans Otto Richter i Kay Itting, trata de interaccionar numerosos campos de la comunicación sensorial mediante el uso inteligente de los medios, tanto para la producción en distintos soportes como para espectáculos públicos. Sus videoshows en directo (que han recorrido un buen número de ciudades alemanas para después producirse en París, Amsterdam, Atenas o Zaragoza), proyecciones de imagen (diapositivas y cine en 8 y 16 mm), bluebox, video-instalaciones, que tanto se producen en el entorno industrial como en el de festivales, animación computerizada en 2 y 3 dimensiones y hasta fuegos artificiales en lugares cerrados o espectáculos basados en los perfumes... son algunas de las expresiones del trabajo multisensorial de este dúo, que diseña espectáculos globales de imagen y música para la estimulación positiva de los sentidos.

INTRO VIDEO J'S

Techno culture is naturally open to an electronic art that in the last few years has found itself uncomfortably displayed in a variety of unsuitable locations, from museums to television, despite the fact that it would appear to be tied to the world of the plastic arts: the video. Its connection with techno culture has led to a call for a redefining of terms and the opening up of new ways for creating, producing and showing the electronic image. A tremendous scope for creativity that is within easy reach has facilitated the emergence of the video jockeys. And the video has found a natural place for its development as the performances here will show.

PETER RUBIN (EE.UU.-HOLLAND)

"Now is the time when our societies really need visionaries to build positive examples and give meaning to our collective environment that is increasingly affected by technology. The alternative - political or commercial manipulation - would only serve to set a time bomb that could explode at any moment." These are the words of Peter Rubin, who is without doubt, one of those visionaries. Active in the world of independent European experimental cinema since 1976, he was invited in 1979 to design and direct the multi-media set for a new record, Mazzo, in Amsterdam, where he worked till 1987 using the club as a laboratory for multi-media experimentation. He would later go on to organise the first house parties in the two Germanies and the Soviet Union. Since then his large screen format video shows and techno music have travelled clubs and raves all over Europe. For Rubin rock and roll was something more than a musical form as it not only gave power to a section of the population that had not experienced it before - the world's youth - but also an objective - social reform. The defence of human rights, ecology and pacifism are all part of the hippy legacy that was passed on to the punks who took the battle to the streets and later still to the culture of house and techno, which for Rubin is the first purely technological music and the inheritor of the social causes of those previous movements. Its mission will be to bring about the transition from the idea of the "securities" that the industrial revolution created (nationalism, the family, and "me") to the apparent insecurity of the technological revolution - internationalism, the global family, "us". Peter Rubin's important conclusions throw light upon the events at the end of the century and his performance will no doubt give us an idea of what awaits us at the beginning of the next.

KOXOK (SPAIN)

Professionals in video and photography, Koxok now show us another side of their work as manipulators of images using computers in a live show that has been specifically created for SONAR.

STRESSJETS (GERMANY)

The work of the Berlin duo of Hans Otto Richter and Kay Itting focuses on trying to interact various fields of sensory communication through the intelligent use of media for both public displays and for production in different mediums. Live video shows that ran in a good number of German cities before being staged in Paris, Amsterdam, Athens and Saragossa; image projections (slides and 8 and 16 mm film); bluebox; video sets as much for the industrial environment as for festivals; computer animation in 2 and 3 dimensions; even fire-works in enclosed spaces and shows based on perfumes: these are just some examples of the multi-sensory work of this duo whose shows of sound and image are designed to stimulate the senses in a positive manner.

INTRO "MUSICA A LA CARTA"

SONAR proposa un recorregut pels diferents corrents musicals de les darreres dècades que han fet de l'electrònica el suport bàsic per a la investigació de nous llenguatges sonors: des del *hip-hop* a la música progressiva alemanya, de l'industrialisme a l'*acid-house*. En algunes de les recopilacions apareix recollida també l'obra d'autors d'èpoques preelectròniques que han instaurat amb les seves fórmules compositives una pauta experimental a través de la qual s'han desenvolupat les tendències actuals.

PHONO(S)ONAR

PHONO(S)ONAR difondrà alguns tipus de música que han caracteritzat el segle XX per l'ús d'uns determinats conceptes estètics, filosòfics i científics i que han recorregut a les tecnologies relacionades amb l'electrònica i la informàtica. Idees i tècniques submergides actualment en la producció artística, i que en aquest cas, han donat continuïtat, influït i desenvolupat a tot el que fou un tipus de música per als instruments tradicionals fins als anys cinquanta: música contemporània.

Tals programes de difusió musical s'atenen a tres criteris principals:

I. El criteri històric-cronològic

Introducció: Músiques de la tradició Post-Tonal;

Música Concreta; Música Electrònica (Tape Music); Música amb instruments electrònics o instruments tradicionals amplificats; Música Electroacústica i Mixta; Música Electroacústica/Informàtica; Música amb instruments tractats electrònicament en temps real; Música algorítmica, calculada mitjançant ordinador o altres procediments, per a instruments tradicionals o electrònics.

II. El criteri dels gèneres i les estructures musicals

Músiques de concert; Músiques funcionals lligades a diferents aplicacions.

Microestructures i formes monotemàtiques; Estructures de desenvolupament i transformació; Estructures concertants; Macroestructures.

III. El criteri de la producció dels compositors

Producció a Barcelona de músiques experimentals o d'investigació tècnica i estètica definides com a "músiques d'aplicació indirecta";

Producció a Barcelona dels diferents tipus de música enunciat (I. i II.) i la seva relació amb el repertori internacional; (aquest criteri aborda l'intercanvi amb altres centres i la presentació de les nostres produccions en altres països). Els compositors especialitzats en aquests tipus de música;

Gabriel Brncic (c) 1994

MUSICA AVANÇADA A L'ESTAT ESPANYOL 70's - 90's

Aquesta selecció s'ha efectuat partint de diferents paràmetres: Alguns relatius; d'altres, circumstancials o contextuals.

Així, una de les coses que van atreure poderosament la meua atenció fou l'efecte de la incorporació de les noves tecnologies a la música popular a Espanya. D'altra banda, no es tracta d'un treball d'investigació, sinó d'un resum de troballes i sorpreses descobertes al llarg de tres dècades. De manera que aquesta és només una selecció possible, no l'única possible.

La meua consideració és que va resultar molt important l'ús d'un eco de cinta o d'un sintetitzador casolà en la gravació d'un disc de rock en els anys setanta, com ho fou la incorporació de conceptes minimalistes i repetitius. Incloc el meu propi descobriment d'aquests sons, en forma del meu primer disc. Posteriorment, atenció especial a la generació "sorollista" dels vuitanta, que precisament va tenir una rellevància mundial que mai no va assolir el techno local, interessada en les atmosferes dures i el brutalisme sonor i que ha evolucionat cap a una àmplia gamma de sensibilitats: *soundscape*, música electrònica orientada al ball, universos personals...

També he procurat reflexar el treball de varis laboratoris barcelonins, quan el *sampler* i l'ordinador van convertir els domicilis d'alguns músics inquiets en poderosos estu-

INTRO "MUSICA A LA CARTA"

SONAR propone un recorrido por las diferentes corrientes musicales de las últimas décadas que han hecho de la electrónica el soporte básico para la investigación de nuevos lenguajes sonoros: desde el hip-hop a la música progresiva alemana, del industrialismo al acid-house. En algunas de las recopilaciones está recogida también la obra de autores de épocas pre-electrónicas que han instaurado con sus fórmulas compositivas una pauta experimental por la que más adelante se han desarrollado las tendencias actuales.

Música Avanzada en el Estado Español 70's - 90's

Esta selección se ha efectuado en base a diferentes parámetros: Algunos relativos; otros, circunstanciales o contextuales.

Así, una de las cosas que atrajeron poderosamente mi atención fue el efecto de la incorporación de las nuevas tecnologías a la música popular en España. Por otra parte, no se trata de un trabajo de investigación, sino un resumen de hallazgos y sorpresas descubiertos a lo largo de tres décadas. De manera que ésta es sólo una selección posible, no la única posible.

Mi consideración es que resultó muy importante el uso de un eco de cinta o de un sintetizador casero en la grabación de un disco de rock en los años setenta, como lo fue la incorporación de conceptos minimalistas y repetitivos. Incluyo mi propio descubrimiento de esos sonidos, en forma de mi primer disco. Posteriormente, atención especial a la generación "ruidista" de los ochenta, que precisamente tuvo una relevancia mundial que nunca alcanzó el techno local, interesada en las atmósferas duras y el brutalismo sonoro y que ha evolucionado hacia una amplia gama de sensibilidades: *soundscape*, música electrónica orientada al baile, universos personales...

También he procurado reflejar el trabajo de varios laboratorios barceloneses, cuando el *sampler* y el ordenador convirtieron los domicilios de algunos músicos inquietos en poderosos estudios de grabación, usados como instrumento en sí ya a finales de los 80.

En todos los casos he intentado reunir grabaciones que me sugieren fuertemente una música "avanzada", "progresiva", realizada en el Estado Español, a pesar de la precariedad de los medios, el difícil acceso económico a la tecnología en este país, la falta de atención de la industria discográfica y la no existencia, en consecuencia, de un circuito de consumo. Quizás a causa de todo ello, estos ejemplos rebosan imaginación y valentía. La calidad de las grabaciones depende en muchos casos, inevitablemente, de su antigüedad.

Música Avanzada en el Estado Español 70's - 90's**Electro-folk minimalista o la importancia de un eco de cinta :**

-Música Dispersa: "Eco" (2,49,,)
autor: Cachas-A. Batiste
L.P. "Música Dispersa" Ed. Diabolo-Als 4 Vents 1971

El sintetizador como principal instrumento :

-Fusion: "Llaves del subconsciente, I: mente, II: cerebro" (8,06,,)
autor: Martí Brunet
L.P. "Minorisa" Ed. Ariola 1975

El primer larga duración de música electrónica:

-Música Electrónica Libre: "It Viaje II" (12,35,,)
autor: Horacio Vaggione-Eduardo Polonio
L.P. "It Viaje" Ed. Movieplay-Gong 1976

Improvisación electrónica en directo :

-Macromassa: "Darlia Microtónica I & II" (10,00,,)
autor: V. Nubla-J. Crek
E.P. "Darlia Microtónica" Ed. Umyu 1976

Punk electrónico :

-Esplendor Geométrico: "Necrosis en la poya" (3, 55,,)
autor: E. G.
E.P. "Esplendor Geométrico" Ed. Tic Tac 1981

Electrónica de supervivencia emocional :

-La Otra Cara de un Jardín: "Búsqueda de consuelo en los amaneceres fríos" (5,15,,)

MUSICA A LA CARTA**PHONO(S)ONAR**

PHONO(S)ONAR will present types of music representative of the 20th century for their use of certain determined philosophical, aesthetic and scientific concepts and that have used electronic and information technology. Today, ideas and techniques are merged in the process of artistic production and in the present case have influenced, developed and given continuity to what was for the traditional instruments up until the 50's just one genre: contemporary music.

Three main criteria are used in determining programmes for presenting such music:

I/ Historical and chronological

Introduction: music in the Post-Tonal tradition

Concrete Music; Electronic Music (tape music); Music with electronic instruments or traditional amplified instruments; Mixed and Electroacoustic Music; Computer / Electroacoustic Music; Music with instruments played electronically in real time; Algorithm music, calculated using computers or other means, for traditional or electronic instruments.

II/ Generic and structural

Concert music; functional music mixed with different applications

Microstructures and monothematic styles; development and transformation structures; harmonising structures; macrostructures.

III/ Writers and production

Experimental music produced in Barcelona or technical and aesthetic research defined as "indirect application music"

The production in Barcelona of the different types of music stated in I and II above and its relation to the international repertoire (this category includes exchanges with other centres and the presentation of our work in other countries).

Writers specialising in these types of music;

Starting in the early seventies and reaching a crucial point a decade later in Germany, this CD contains tracks featuring the fusion of electronic music and rock.

ACID

The name acid is associated with a style of music that appeared in Chicago midway through 1987, created around a particular sound produced by the Roland TB 303, a small synthesiser of the early eighties known familiarly as the 303.

This is the story of Acid, a strange story.....

The story of an accident waiting to happen, of the pioneers in Chicago and their emulators around the globe, of those striving to maintain the sound of the 303 alive at the start of the 90's till today when a new generation of Techno-Dance musicians has adopted it as a fundamental part of their own identity.

ADVANCED MUSIC IN SPAIN IN THE 70'S, 80'S AND 90'S

This selection has been made using different criteria - some relative, others circumstantial or contextual.

In each case I've tried to bring together recordings that in my view really suggest music that is "advanced" or "progressive", music that has been made in Spain despite precarious resources, the problem of getting access to technology in this country for financial reasons, the lack of interest on the part of the record industry and the consequent absence of a consumer market. But perhaps because of these reasons these examples are full of courage and imagination.

Inevitably in many cases the quality of the recordings depends on their age.

Minimalist electro-folk or the importance of tape echo

The synthesiser as principal instrument

The first electronic music LP

Live electronic improvisation

Electronic punk

The electronics of emotional survival

The electronic voice

Cold electronics

Laboratories of feeling

dis de gravació, usats com a instrument per si mateixos ja a la fi dels 80.

En tots els casos he intentat reunir gravacions que em suggereixen fortament una música "avançada", "progressiva", realitzada a l'Estat Espanyol, malgrat la precarietat dels mitjans, el difícil accés econòmic a la tecnologia en aquest país, la falta d'atenció de la indústria discogràfica i la no existència, en conseqüència, d'un circuit de consum. Potser a causa de tot això, aquests exemples desborden d'imaginació i valentia.

La qualitat de les gravacions depèn en molts casos, inevitablement, de la seva antiguitat.

Victor Nubla 1994.

MUSICA AVANÇADA A L'ESTAT ESPANYOL 70'S-90'S.

Electro-folk minimalista o la importància d'un eco de cinta:

El sintetitzador com a principal instrument:

El primer llarga durada de música electrònica:

Improvisació electrònica en directe:

Punk electrònic:

Electrònica de supervivència emocional:

La veu electrònica:

Electrònica freda:

Laboratoris de la sensació:

Fent broma a costa de les màquines:

TEMPS TOTAL: 66, 35.

INDUSTRIALS, INDUSTRIOSOS Y ESTAJANOVISTES VARIS

El 1976 sorgia a la Gran Bretanya el segell Industrial Records, de la mà dels quatre membres de Throbbing Gristle. El seu amic i col·laborador Monte Cazazza va regalar al món musical un eslogan "Industrial Music for Industrial People". Des d'aleshores, tant el concepte com la paraula "industrial" han contaminat totes les àrees d'aquest món musical.

TECNOLOGIA EN EL GHETTO

Bronx, Nova York, 1979. Graffiti, brakdance, scratching, MC's i DJ's: combustió espontània de cultura-negra, hispana del carrer: el planeta hip-hop entrant en òrbita, filtrant-se a través de les parets del ghetto.

Directe, minimal: veu, discos, caixa de ritmes. Bara i autosuficient, primitiu, estrany. Festiu i reivindicatiu, violent i naïf, documental i futurista, hiperrealista i visionari. El sampler decapita limitacions: l'arxiu sonor del passat reneix en nous contextos i textures. Remake/remodel: el collage com a virus creatiu, teràpia en temps difús. Concert barroc de ritmes i rimes: be-bop & funk, noise & dub, free & soul, reggae & doo-wop, Toasting & rock...El verb -el rap- com un element més de so i tensió: més cap allà -o més cap aquí- del missatge, allò que resta es el to, la fonètica, la velocitat.

1979: des d'aleshores res no ha tornat a ser igual en la música de consum i, entreteniment? juvenil.

Aquesta "carta" no és -no vol, no pot: no ha de ser- una revisió històrica del tema. Si és, sense dubte, un passeig vertiginós, revelador, per les muntanyes russes del hip-hop.

Juan Cervera (Rock de Lux / Factory)

1. **Public Enemy.** *Mind Terrorist.* (1988)
2. **Mantonix.** *Hardcore Hip-Hop.* (1986)
3. **Miss dj.** *Rap it up.*
4. **Digable Planets.** *Little Renee.* (1993)
5. **Grandmaster Flash & The Furious Five.** *Flash to the Beat.*
6. **Hipocrisy.** *Theme from water pistol man.* (1992)
7. **Original Concept.** *Pump that bass-live.* (1986)
8. **Queen Latifah & Daddy O.** *The Pros.* (1989)
9. **Cypress Hill.** *Ultraviolet Dreams.* (1991)
10. **De La Soul.** *Talkin 'bout hey love.* (1991)
11. **LL Cool J.** *Rock the Bells.* (1985)
12. **Schoolly D.** *Gucci Time.* (1987)
13. **Jazzy Jay.** *Def Jam.* (1987)
14. **Just Ice.** *Little Bad Johnny.* (1986)
15. **Keith Leblanc-Malcolm X.** *No sell out-vocal.* (1984)
16. **Public Enemy.** *Show em watcha got.* (1988)

El 3 i el 5 no estan datats: és hip-hop juràssic, entre 1979-81. no he trobat bibliografia que ho concreti exactament.

autor: la Otra Cara de Un Jardin.

E.P. "La Otra Cara de un Jardin" Ed. Tic Tac 1982

La voz electrònica :

-Neo Zelanda: "Paso hambre" (2,27,,)

autor: Any Zinc

E.P. "Neo Zelanda"

Ed. Dro-Auxilio de Cientos 1983

-Neo Zelanda: "Francés básico" (3,10,,)

autor: Any Zinc

E.P. "Neo Zelanda" Ed. Dro-Auxilio de Cientos 1983

Electrònica fria :

-Avant-Dernières Pensées: "Radiante Porvenir" (2,46,,)

autor: Avant-Dernières Pensées

L.P. "Radiante Porvenir" Ed. Esplendor Geométrico Discos 1986

Laboratorios de la sensación :

-Matavacas: "La ciencia avanza que es una barbaridad" (4,45,,)

autor: Gárgola-Mariño-Divicius-Puertas

L.P. compilación "Barcelona Ficción Romance" Ed. Música Inaudita 1989

-Gringos: "FM/AM" (4,55,,)

autor: Riera-Mas-Sanou

C.D. "Gringos" Ed. Música Inaudita 1989

-Alien Mar: "Sinfonia Traslúcida -Allegro-" (3,43,,)

autor: S. Oca-M. Oca-J.A. Recio

L.P. "Sinfonia Traslúcida" Ed. G3G 1991

Bromeando a costa de las máquinas :

-Clónicos: "Des-Fase" (2,07,,)

autor: Breuss-Arrizabalaga

C.D. "Copa de Veneno" Ed. Ediciones Cúbicas 1990

TIEMPO TOTAL: 66,35,,

Making fun of machines

AMBIENT

Ambient music - a hybrid of John Cage's 4'33", Erik Satie's music for forks, spoons and knives and Brian Eno's theoretical landscapes.

Music mixed with the sound of the world rotating.

Sometimes relaxing - sometimes finger nails on a blackboard.

This is not new age, this is the new age.

BLACKTRONICS

The idea is simple. It may not appear so but it is. What we have before us is two extremes that have been brought together. Eurasian man offers one of his most appreciated inventions - technology. To this African man adds his supreme artistic talent - music. And from this combination emerges an advance in music that opens up new and clear possibilities: it's the dance-dance-dance music of the immediate future.

TECHNOLOGY IN THE GHETTO

The Bronx, New York, 1979. Graffiti, breakdance, scratching, MC's and DJ's: spontaneous cultural combustion (black, hispanic), street: the planet hip-hop goes into orbit and filters through the walls of the ghetto.

Direct, minimal: voice, records, rhythm boxes. Cheap and self-sufficient, primitive, strange. Humorous and vindicated, violent and naive, documentary and futurist, hyper-realistic and visionary. The sampler cuts through limitations: the sound archive of the past is born again in new contexts and textures. Remake / remodel: collage as a creative virus, therapy in diffused time. A baroque concert of rhythm and rhyme: be-bop and funk, noise and dub, free and soul, reggae and doo-wop, toasting and rock.....The word - the rap - like another element of sound and tension: beyond - or closer still - the message, what remains is the tone, the tonetics, the speed.

1979: since then there has been no turning back in consumer music and youth entertainment.

This "letter" is not, and nor does it want to be, nor can it be, nor should it be, an historical review of the subject. But what it is is a dizzy, revealing roller-coaster ride through the world of hip-hop.

Juan Cervera (Rock de Lux / Factory)

INDUSTRIAL, INDUSTRIOUS AND ESTAJANOVISTS

In the UK in 1976 the label Industrial Records appeared, the work of four members of Throbbing Gristle. Their friend and colleague Monte Cazazza gave the music world the slogan "Industrial music for industrial people". Since then the concept just as much as the word "industrial" has infiltrated all areas of the world of music.

LATERAL MUSIC

Every age has had its great artistic movements that have reflected the mood of the moment. At the same time other more minority movements have emerged but with less immediate impact. And also there have always been artists working alone who have brought their creative touch to a world dominated by the whims of fashion and who despite their apparent insignificance have made a lasting impression: the literature of Rimbaud, the plastic art of Duchamp, the cinema of Gange.

This short selection of lateral music is by definition wrong. Such individual works defy such a vague categorisation. There is subjectivity in every rebel note which makes it ridiculous even to try and make them share a magnetic space.

Atypical instrumentation, unusual timbres, structures that go against the grain (and in so doing wake our darker sides).... Provoking chaos in that imaginary line that separates "no" from "yes" (maybe there are more answers after all....)

Contents

El 3: al recopilatori "Back to the Old School".
 El 4: al soundtrack de "Coneheads".
 El 5: al recopilatori "Genius of Rap"
 El 7: al sampler "Kick It!"
 El 8: al recopilatori "Funky Reggae Crew".
 El 12: al sampler "Move".
 El 13: al sampler "kick It!"
 Tots els altres, en els seus corresponents àlbums.
'I HEAR A NEW WORLD'

En aquest CD hi podem trobar algunes de les peces que configuren la fusió entre la música electrònica i el rock, iniciada al principi dels seixanta, i que va trobar el seu punt àlgid la dècada següent a alemanya.

1. **Joe Meek.** *I hear a new world* (Triumph, 1960)
2. **Tom Disselvet & Kid Baltan.** *Sincopa.* (Philips, 1960)
3. **Pierre Henry** . *Teen tonic.* (Philips, 1966)
4. **The Free Pop Electronic Concept** . *Pish! Pshaw!* (Belter, 1969)
5. **United States of America.** *The garden of earthly delights.* (CBS, 1968)
6. **Joe Byrd & The Field Hippies** . *Kalyani.* (CBS, 1969)
7. **Silver Apples.** *Oscillations.* (Kapp, 1968)
8. **Fifty Foot Hose** . *God bless the child.* (Mercury, 1969)
9. **Lucifer.** *Solomon's ring.* (Uni, 1971)
10. **Tonto's Expanding Head Band** . *The boatman.* (Polydor, 1974)
11. **White Noise** . *Love without sound.* (Island, 1969)
12. **Beaver & Krause** . *Nine moons in Alaska.* (Warner Bros., 1971)
13. **Tone Float.** *Silver forest.* (RCA, 1969)
14. **Kraftwerk** . *Ruckzuck.* (Philips, 1970)*
15. **Neu.** *Spitzenqualität.* (Brain Metronome, 1973)
16. **Harmonia** . *Ahoi!* (Brain Metronome, 1973)
17. **Cluster.** *Für die katz'* (Brain Metronome, 1972)
18. **Can E.F.S.** *No7* (Virgin, 1976)
19. **Faust.** *We are the hallo men* (Recommended, 1973)
20. **Cosmic Jokers.** *Die prüfung* (Kosmische Musik, 1973)*
21. **Ash Ra Tempel.** *Timeship* (Kosmische Musik, 1973)

*Temes reduïts.

ACID

Amb el nom d'Acid es coneix l'estil musical aparegut a Chicago a mitjan 1987 i creat entorn del peculiar so del Roland TB 303, un petit sintetitzador del principi dels vuitanta familiarment conegut com a 303.

Aquesta és la història de l'Acid, una història estranya..

La d'un accident esperant succeir, la dels pioners de Chicago i els seus emuladors de cap a cap del globus, la de tots aquells que, al principi dels noranta, van saber mantenir viva la sonoritat del 303, arribant fins als nostres dies on una nova generació de músics "Techno-Dance" l'ha adoptada com una de les seves dades d'identitat.

1. **Adonis.** *No Way Back* (Trax Records, 1986)
2. **Phuture.** *Acid Tracks* (Trax Records, 1987)
3. **Mr. Fingers.** *Washing Machine.* (Trax Records, 1987)
4. **Armando.** *Land of Confusion (Confusion Mix)* (Warehouse Records, 1988)
5. **Adonis and The Endless Poker.** *The Poke* (DJ International Records, 1988)
6. **Phuture Pfantasy Club.** *Got The Bug* (Trax Records, 1988)
7. **Armando.** *Downfall* (Trax Records, 1988)
8. **Jack Frost and The Circle Jerks.** *Cool and Dry* (Trax Records, 1988)
9. **Mike Dunn** . *Magic Feet* (Westbrook Records, 1988)
10. **Armando.** *151* (Warehouse Records, 1988)
11. **808 State.** *E Talk* (Creed Records, 1988)
12. **A Gay Called Gerald.** *Voodoo Ray* (Rham Records, 1989)
13. **Baby Ford.** *Oochy Koochy* (Rhythm King, 1988)
14. **Stakker Humanoid.** *Humanoid* (Westside Records, 1989)
15. **F.U.S.E.** *Fu* (Plus 8 Records, 1991)
16. **Ongaku** . *Mihon* (Pod Communication, 1992)
17. **F.U.S.E.** *Substance Abuse* (Plus 8 Records, 1991)
18. **3 Phase featuring Dr. Motte** . *Der Klang Der Familie* (Tresor, 1992)
19. **Hardfloor.** *Acperience* (Harthouse, 1992)
20. **Underground Resistance.** *Acid Rain: The Fog* (Shockwave Records, 1992)
21. **Hardfloor** . *Trancescript* (Harthouse, 1993)
22. **Red Planet 2.** *Cosmic Movement* (Red Planet, 1993)
23. **Polygon Window.** *(6' 24')* (Warp Records, 1992)

MUSIQUES LATERALS. Antonio Dyaz.

Són aquí. Sotjant. No tenen nom, i és possible que el llenguatge mai no arribi a posar-los el dit al damunt. Qualsevol intent de classificació queda irremissiblement enfrontat al principi de Heisenberg tocant a la incertesa, i no obstant això ens poden commoure, i enfil·lar-se fins al nostre cervell pel camí més curt: la sorpresa.

Aquesta breu selecció de músiques laterals és necessàriament errònia, ja que fins i tot un qualificatiu tan vague és refusat per obres tan singulars, i la subjectivitat impregna cada nota rebel, fent ridícul el mer intent d'obligar-les a compartir un espai magnètic.

Instrumentació atípica, timbres inusuals, estructures que atempten contra el bon sentit (i que per consegüent desperten el nostre jo malèfic)...Provocant el caos, en la imaginària línia que separa el "sí" del "no" (és que hi ha més preguntes, al cap i a la fi?).

AMBIENT. Victor Sol

Música ambient, un híbrid del 4'33" de John Cage, Música per a forquilles, culleres i ganivets d'Erik Satie i Paisatges Teorètics de Brian Eno.

Música que es barreja amb el soroll del món girant.

A vegades relaxant, a vegades agulles en la superfície d'un mirall.

Això no és new age, això és la nova era.

BLACKTRONIC falta

DISSABTE 4, 13.00 h. CONFERÈNCIA+VIDEO-PERFORMANCE AUDITORI CCCB

HOLGER CZUKAY (ALEMANYA)

Holger Czukay: alquimista musical, artesà del so i fabulador de laboratori, incansable fabricant d'idees fresques, noves i imprevisibles, que constitueixen el millor antídoto contra l'ortodòxia i les modes reglamentades. Experimentador del present i visionari del futur, l'home que va decidir canviar el baix elèctric per la ràdio d'ona curta, va cursar estudis de composició amb Karlheinz Stockhausen i es va guanyar la vida amb l'acordió en una banda de ball fins que va entrar a formar part d'un dels grups més innovadors i suggestius de l'escena pop dels anys setanta: Can, amb els quals va transitar pels paratges del rock, el jazz i les músiques populars mediterrànies, africanes i de l'est d'Europa, ben proveït de tecnologia, poesia i sentit de l'humor. La seva carrera en solitari, intensa i productiva, no s'ha detingut en aquestes dècades: Czukay ha convertit el seu estudi de gravació de Colònia en una fàbrica d'imprevisibles sorpreses musicals, produint una extensa discografia que inclou col·laboracions amb músics de les noves generacions del pop, que han reconegut la influència exercida per Can en les seves respectives obres. Baix elèctric, teclats, percussions, cintes pregravades, caixes de ritmes, mostres sonores procedents de la ràdio, el telèfon o la televisió, dictàfons, una màquina IBM del 1950 o guitarres polsades amb agulles d'acupuntura, són els ingredients alquímics de l'obra de Holger Czukay, equació perfecta entre mestissatge cultural, tecnologia i sentiment.

HOLGER CZUKAY (ALEMANIA)

Holger Czukay: alquimista musical, artesano del sonido y fabulador de laboratorio, incansable fabricante de ideas frescas, nuevas e imprevisibles, que que constituyen el mejor antídoto contra la ortodoxia y las modas reglamentadas. Experimentador del presente y visionario del futuro, el hombre que decidió cambiar el bajo eléctrico por la radio de onda corta, cursó estudios de composición con Karlheinz Stockhausen y se ganó la vida con el acordeón en una banda de baile hasta entrar a formar parte de uno de los grupos más innovadores y sugestivos de la escena pop de los años setenta: Can, con quienes transitó por los parajes del rock, el jazz y las músicas populares mediterráneas, africanas y del este de Europa, bien pertrechado de tecnología, poesía y sentido del humor. Su carrera en solitario, intensa y productiva, no se ha detenido en estas décadas: Czukay ha convertido su estudio de grabación en Colonia en una fábrica de imprevisibles sorpresas musicales, produciendo una extensa discografía que incluye colaboraciones con músicos de las nuevas generaciones del pop, quienes han reconocido la influencia ejercida por Can en sus respectivas obras. Bajo eléctrico, teclados, percusiones, cintas pre-grabadas, cajas de ritmos, muestras sonoras procedentes de la radio, el teléfono o la televisión, dictáfonos, una máquina IBM de 1950 o guitarras pulsadas con agujas de acupuntura, son los ingredientes alquímicos de la obra de Holger Czukay, ecuación perfecta entre mestizaje cultural, tecnología y sentimiento.

HOLGER CZUKAY (GERMANY)

Holger Czukay: musical alchemist, artisan of sound and legend of the laboratory, an untiring producer of fresh, new and unexpected ideas that provide the best antidote against what is orthodox and the established fashions. An experimenter with a vision of the future, the man who decided to change the electric base for the short-wave radio, he studied composition with Karlheinz Stockhausen and earned his living playing the accordion in a dance band before joining one of the most innovative and stimulating groups on the pop scene in the 70's: Can. With them he travelled the rock, jazz and popular music venues of the Mediterranean, Africa and eastern Europe, well equipped with technology, poetry and a sense of humour. Since then there has been no slowing down: his solo career has been intense and productive. Czukay has transformed his recording studio in Cologne into a factory of unforeseen musical surprises, producing an extensive discography that includes work with musicians from the new generation of pop, who have recognised the influence of Can on their own work. Electric base, keyboards, percussion, prerecorded tapes, rhythm boxes, samples of sound from T.V., radio or the telephone, Dictaphones, an IBM 1950 or guitars played with acupuncture needles - these are the ingredients that go to make up the work of Holger Czukay. A perfect blend of mixed culture, technology and emotion.

PROYECCIONES

DIJOURS 2, AULA 4 CCCB

DE DIJOURS 2 A DIUMENGE 5, EXPOSICIÓ DE PRODUCTES I PUBLICACIONS

EN RED O. I SIMPOSI DE MÚSICA ELECTROACÚSTICA

CA falten crèdits

No hi ha dubte que la creació electroacústica a Espanya està definitivament consolidada, a pesar de l'endèmica desconexió geogràfica. Potser és per això que els laboratoris de música electroacústica de tot l'Estat han considerat urgent i prioritari reunir-se per intercanviar experiències i considerar el futur, atès l'actual desenvolupament de les telecomunicacions, que augura en molt breu una connexió real, ràpida i massiva entre els components de les comunitats virtuals a nivell planetari. En aquesta "ciutat global" cada comunitat serà un "barri" (un seria la música electroacústica) i el propòsit de l'Asociación de Música Electroacústica de España és imprimir caràcter a tot allò que és imaginari des de la perspectiva de la individualitat, de la personalitat, de la localitat mitjançant "En Red O", el I Simposi de Música Electroacústica d'Espanya. Una ocasió perquè representats de tots els laboratoris puguin contrastar parers i decidir postures i estratègies col·lectives davant de la música i la societat. "En Red O" proposa tres apartats:

I. Debat. Espai de discussió que es desenvolupa al llarg del dia 2 de juny i al qual estan convidats tots aquells que se sentin atrets pels límits de la creació musical amb mitjans electrònics.

II. Exposició. Durant la celebració de SONAR, tots els laboratoris de Música Electroacústica del país estan convidats a exposar els seus productes o publicacions: obres, discos, DAT's, cassettes, cursos, edicions de partitures, de llibres...

III. "Ricerarse para SONAR a n voces electrónicas". Una acció-performance-baralla —break relaxant, al migdia del 2 de juny— en la qual es convida el públic a presenciar una apassionant lluita de músiques.

EN RED O. I SIMPOSI DE MÚSICA ELECTROACÚSTICA

No cabe duda de que la creación electroacústica en España está definitivamente consolidada, aún a pesar de la endémica desconexión geográfica. Quizá por ello los laboratorios de música electroacústica de todo el Estado han considerado urgente y prioritario reunirse para intercambiar experiencias y considerar el futuro, dado el actual desarrollo de las telecomunicaciones, que augura en muy breve una conexión real, rápida y masiva entre los componentes de las comunidades virtuales a nivel planetario. En esa "ciudad global" cada comunidad será un "barrio" (uno sería la música electroacústica) y el propósito de la Asociación de Música Electroacústica de España es imprimir carácter a todo lo imaginario desde la perspectiva de la individualidad, de la personalidad, de la localidad mediante "En Red O", el I Simposio de Música Electroacústica de España. Una ocasión para que representantes de todos los laboratorios puedan contrastar pareceres y decidir posturas y estrategias colectivas ante la música y la sociedad. "En Red O" propone tres apartados:

I. Debate. Espacio de discusión que se desarrolla a lo largo del día 2 de Junio y al que están invitados todos aquellos que se sientan atraídos por los límites de la creación musical con medios electrónicos.

II. Exposición. Durante la celebración de SONAR, todos los laboratorios de Música Electroacústica del país están invitados a exponer sus productos o publicaciones: obras, discos, DAT's, cassettes, cursos, ediciones de partituras, de libros...

III. "Ricerare para SONAR a n voces electrónicas". Una acción-performance-pelea -break relajante del debate, a mediodía del 2 de Junio- en la que se invita al público a presenciar una apasionante lucha de músicas.

Coordinación: Doénado, el Ur.

La organización de "En Red O" se ha hecho posible gracias a la colaboración de:

David Alarcón. M.A.E. Indemú
Gotzon Aulestia. Laboratorio Electroacústico del Conservatorio Superior de Música de San Sebastián.
José Manuel Berenguer. Asociación de Música Electroacústica de España. Cochlea.
José Antonio Bornay. Taller de Imagen y Sonido de la Universidad de Alicante.
Gabriel Brncic. Asociación de Música Electroacústica de España.
Pedro Miguel Barrientos. Cantante. Compositor.
Diana Pérez Custodio. Laboratorio de Música Electroacústica e informática musical del Conservatorio superior de Música de Málaga.
Zulema de la Cruz. Laboratorio de Investigación y Composición Electroacústica y por Ordenador del Real Conservatorio Superior de Música de Madrid.

Rafael Diaz. Taller de Música Contemporánea de la Universidad de Málaga.
Alfonso García de la Torre. Laboratorio de Música Electroacústica de la Escuela de Música Jesús Guridi.
Oriol Graus. Fundació Phonos.
José Iges. Ars Sonora R.N.E. Radio 2.
Albert Llanas. Conservatorio Municipal Superior de Música de Barcelona. Associació Catalana de Compositors.
Juan Antonio Lleó. Investigación y Desarrollo en Informática Musical.
Alejandro Martínez. Asociación de Música Electroacústica de España.
Jep Nuix. Fundació Phonos.
Adolfo Núñez. Laboratorio de Informática y Electrónica Musical del C.D.M.C.
Arturo Palaudarias. Fundació Phonos.
Eduardo Polonio. Confederación Internacional de Música Electroacústica.
Daniel Rios. Laboratorio de Sonido del Ayuntamiento de Zaragoza.
Toni Robert. Nova Era.
Julio Sanz. Gabinete de Música Electroacústica de Cuenca.

EN RED O .1st ELECTRO-ACOUSTIC SYMPOSIUM

There is no doubt that electro-acoustic music writing is now well established in Spain despite the endemic geographical problems of distance. But perhaps it is because of that that the electro-acoustic laboratories from all over the country have considered it an urgent priority to meet in order to exchange ideas and to talk about the future given the current developments in telecommunications that will shortly mean the introduction of real, fast, massive communication between the different sections of the virtual communities on a planetary scale. In this "global city" each community will be a "neighbourhood" (and electro-acoustic music would be one of them) and what the Association of Electro-acoustic music of Spain is proposing is discussing everything imaginable from the point of view of individuality, personality and locality through "En Red O", the first Symposium of Electro-acoustic Music in Spain, an opportunity for the representatives of the different laboratories to exchange opinions and decide collective policies and strategies regarding music and society. The symposium will have three parts: a debate or discussion about the limits of music writing using electronic means, a permanent display of the work of the various laboratories and an action-performance-contest that will provide a relaxing break in the debate in which members of the public will be invited to take part in an exciting battle of music.

ELEMENTS COMUNS A LES TRES INSTAL·LACIONS

- Expressen metàfores que durant segles han fascinat a la humanitat, entre elles, la de la Realitat Virtual;
- Contenen elements naturalistes, que representarien en aquest cas una voluntària actualització dels continguts màgics de la relació entre l'ésser humà i la naturalesa;
- Misticisme, ja que proposen una experiència individual a través d'una contemplació activa;
- Contenen estructures sensorials artificials que interaccionen amb el sistema sensorial humà;
- De manera que aquestes estructures sensorials artificials generen comportaments singulars de la mateixa manera que la percepció del públic estimularà seqüències de conducta pròpies;
- S'inscriuen voluntàriament dins d'una pràctica positiva del delit a través de la curiositat (en darrer terme, autèntica responsable de l'evolució);
- Utilitzen, almenys dues d'elles, el programa Max per a Apple Macintosh i totes tres condueixen la informació en temps real a través de canals MIDI.

ELEMENTOS COMUNES A LAS TRES INSTALACIONES:

- Expresan metáforas que durante siglos han fascinado a la Humanidad, entre ellas, la de la Realidad Virtual;
- contienen elementos naturalistas, que representarían en este caso una voluntaria actualización de los contenidos mágicos de la relación entre el ser humano y la naturaleza;
- misticismo, pues proponen una experiencia individual a través de una contemplación activa;
- contienen estructuras sensoriales artificiales que interaccionan con el sistema sensorial humano;
- de manera que estas estructuras sensoriales artificiales generan comportamientos singulares al igual que la percepción del público estimulará secuencias de conducta propias;
- se inscriben voluntariamente dentro de una práctica positiva del delito a través de la curiosidad (en última instancia, verdadera responsable de la evolución);
- utilizan, al menos dos de ellas, el programa Max para Apple Macintosh y las tres conducen la información en tiempo real a través de canales MIDI.

ASPECTS COMMON TO THE THREE INSTALATIONS

- They all express metaphors that have fascinated humanity for centuries, among them, Virtual Reality.
- They contain naturalist elements, which in this case, represent a voluntary bringing up to date of the magical aspects in the relationship between the human being and nature.
- Mysticism, they all suggest an individual experience through an active contemplation.
- They contain artificial sensory structures which interact with the human sensory system.
- These artificial sensory structures generate singular behaviour in the same way that the perception of the public will stimulate sequences of its own conduct.
- They voluntarily inscribe themselves within a positive practice of delight through curiosity (in the last instance, real responsibility for evolution)
- At least two of them use the Max for Apple Macintosh program and the three send information in real time through MIDI channels.

DE DIJOUS 2 A DISSABTE 4, DE 10.30 A 22.00 h.
 DIUMENGE 5, DE 10.30 A 14.00 h.
 INSTAL·LACIÓ MULTIMÈDIA VESTIBUL PLANTA 1 CCCB
JUAN ANTONIO LLEÓ (ESPANYA)
 "MIDIVERSO"

Durant segles, la Humanitat va desitjar esbrinar quina era la relació entre el moviment dels astres que il·luminen la volta del cel i els avatars de la vida a la Terra; també va exigir equivalents del nostre món en els immensos espais exteriors, va deduir l'existència d'una "música de les esferes" en buscar relacions matemàtiques entre la nostra percepció del so i el moviment planetari, i va anar a la recerca de respostes que revelessin l'existència d'aquesta interacció profunda més enllà de la metàfora secular de l'Univers. A vegades, les seves pròpies construccions i artefactes plasmaven les troballes.

El midiverso que proposa Juan Antonio Lleó ens proporciona precisament un accés directe a la inversió del procés o, més senzillament, respon a la pregunta: quina és la relació de la música de les esferes amb la conducta humana?, permetent que sigui la pròpia conducta de l'espectador la que alteri precisament la "música de les esferes". Pitàgoras o Robert Fludd s'haurien passat d'allò més bé en trobar-se davant d'una semiesfera en la qual diversos cossos celestials, als quals un computador ha assignat determinades seqüències pregravades i modificades interactivament al costat de subprogrames de generació algorítmica, funcionen com a generadors de notes d'una partitura que cada visitant (i grups d'ells) poden activar en temps real, realitzant així una composició col·lectiva i irrepètible. Es produeix aleshores una virtual alquímia: i el firmament sonor es transforma. La distribució espacial dels sons contribueix a materialitzar aquest Midiverso poblat per objectes sonors. Correspon a l'espectador descobrir els graus d'autonomia d'aquests objectes i interaccionar amb ells.

JUAN ANTONIO LLEÓ (ESPAÑA)
 "MIDIVERSO "

Durante siglos, la Humanidad deseó averiguar cual era la relación entre el movimiento de los astros que iluminan la bóveda celeste y los avatares de la vida en la Tierra, también exigió equivalentes de nuestro mundo en los inmensos espacios exteriores, dedujo la existencia de una "música de las esferas" al buscar relaciones matemáticas entre nuestra percepción del sonido y el movimiento planetario, y anduvo a la búsqueda de respuestas que revelasen la existencia de esa interacción profunda más allá de la metáfora secular del Universo. En ocasiones, sus propias construcciones y artefactos plasmaban los hallazgos.

El Midiverso que propone Juan Antonio Lleó nos proporciona precisamente un acceso directo a la inversión del proceso o, más sencillamente, responde a la pregunta: ¿cual es la relación de la música de las esferas con la conducta humana?, permitiendo que sea la propia conducta del espectador la que altere precisamente la "música de las esferas". Pitágoras o Robert Fludd se lo hubieran pasado en grande al encontrarse ante una semiesfera en la que diversos cuerpos celestes, a los cuales un computador ha asignado determinadas secuencias pregrabadas y modificadas interactivamente junto a subprogramas de generación algorítmica, funcionan como generadores de notas de una partitura que cada visitante (y grupos de ellos) pueden activar en tiempo real, realizando así una composición colectiva e irrepètible. Se produce entonces una virtual alquímia: y el firmamento sonoro se transforma.

La distribución espacial de los sonidos contribuye a materializar este Midiverso poblado por objetos sonoros. Corresponde al espectador descubrir los grados de autonomía de dichos objetos e interaccionar con ellos.

JUAN ANTONIO LLEÓ (SPAIN)
 "MIDIVERSO"

For centuries, humanity wished to find out what the relationship was between the movement of the astroids that lit up the firmament and the avatars of life on Earth. It also demanded equivalents of our world in the immense exterior spaces, deduced the existence of a "music of the spheres" while looking for mathematical relationships between our preceptions of sound and planetary movement, and went about looking for answers that would reveal the existence of that profound interaction beyond the secular metaphor of the universe. Occasionally, their own structures and artefacts formed the findings.

The Midiverso that Juan Antonio Lleó suggests gives us direct access to the inversion of the process or, more simply, responds to the question: What is the relation of the music of the spheres with that of human conduct? Permitting that it is the spectators own conduct that alters the "music of the spheres". Pitágoras or Robert Fludd would have had a great time finding themselves in front of a semisphere in which diverse celestial bodies -to which a computer has assigned fixed interactively changeable pre-recorded sequences together with subprograms of algorithms generation- function as the generators of the notes to a musical score that each visitor (or visitors) can activate in real time, in this way producing a unique collective composition. Virtual alchemy then takes place and the sonorous firmament is transformed.

The spacial distribution of the sounds contribute to materialize this Midiverso populated by resonant objects. It is up to the spectator to discover the levels of objects's autonomy and interact with them.

DE DIJOURS 2 A DISSABTE 4, DE 10.30 A 22.00 h.
DIUMENGE 5, DE 10.30 A 14.00 h.
INSTAL·LACIÓ MULTIMÈDIA AULA 2 CCCB
XABELA VARGAS (ESPANYA)
"AGUA DE NENÚFARES"

Es comú a totes les cultures del litoral mediterrani que les cases continguin en el seu interior un jardí o pati quadrat al mig del qual hi trobarem gairebé sempre una font que brolla o un estany que reposa. Aquest lloc, inaccessible als estranys, dona cada dia unes gotes de pau als seus habitants, el so de l'aigua condueix els seus records i en ella s'hi reflexen les imatges de la seva existència. Per a Xabela Vargas són el pòsit de la memòria i la font de la vida. En aquests llocs interiors, el temps es deté i l'aigua, lliure del temps, aigua primordial aleshores, és receptacle de la ciència, memòria i origen, al mateix temps, de tot allò possible.

També entre els pobles d'origen celta hi trobem el culte a les fonts, a les quals se'ls atribueixen virtuts curatives. I les fonts de vida i de joventut, els llocs on neixen els rius, els desitjos que es demanen tirant una moneda...sembla difícil posar en dubte la profunditat simbòlica de les cultures d'aquells pobles que estableixen les seves construccions entorn d'una representació de l'origen de la vida, com la font: el jardí interior, on els elements vegetals i aquàtics ens retornen a tots els temps i estimulen el record. On la llum i el so de les hores del dia semblen existir només quan hi treus el cap, per a tu mateix.

En la proximitat de la font, el visitant assisteix a una transformació visual i sonora del lloc. Un sistema de sensors MIDI determina les seqüències de llum, so i vídeo a mesura que aquell es va submergint en la instal·lació i, metafòrica, en la font (font del coneixement, que condueix a la perfecció i deriva de la memòria).

Captivant l'aigua primordial en l'interior d'una construcció tancada (que en els somnis és imatge de la ment), Vargas expressa un microunivers (una estructura de la consciència o del coneixement), perquè hi moguem i es produeixi una interacció, també de símbols i emocions.

DE DIJOURS 2 A DISSABTE 4, DE 10.30 A 22.00 h.
DIUMENGE 5, DE 10.30 A 14.00 h.
INSTAL·LACIÓ MULTIMÈDIA AULA 3 CCCB
LOUIS-PHILIPPE DEMERS / BILL VORN (CANADÀ)
"ESPACE VECTORIEL"

Els autors d'aquesta escultura interactiva ens proposen visitar una "societat", una colònia de robots que mantenen una determinada activitat mecànica, sonora i visual, i assistir a les alteracions que la nostra pròpia presència produeix en el seu comportament.

Es tracta, doncs, de submergir-se en un model complet d'organització, que és precisament un espai físic poblat per objectes "existents": una realitat virtual que no necessita vídeo 3D o quantes cibernetiques. La metàfora que la humanitat persegueix segle a segle.

Així, els pobladors de la societat que describim, reaccionen davant de l'observador més aviat com ho farien uns organismes vius que no pas els sistemes hiper-mèdia manufacturats pels éssers humans.

Un complex programa informàtic ha dotat aquests replicants de rituals i jerarquia propis (per tant, d'una determinada vida artificial i del caos que genera tota vida). L'activitat de cadascun dels robots (so, llum, moviment) és controlada independentment, mentre que determinats comportaments del grup són sincronitzats per paràmetres comuns a tots ells. D'aquesta manera podem assistir a expressions d'una determinada "realitat social", com relacions entre la col·lectivitat i l'individu, etc.

Sensors d'ultrasons transmeten l'activitat dels visitants, via MIDI, a la computadora mestra. Aquesta, processa immediatament totes les alteracions de la conducta experimentades per la "societat" de robots.

Altres elements ambientals faciliten aquesta atmosfera virtual, en la qual l'espectador es pot desplaçar no intrusivament. El sistema el detecta a ell i reacciona. Però no n'hi ha cap dubte: encara que cap espectador no estigui fent la visita a la "societat", aquesta manté les seves constants vitals, el seu hipotètic comportament natural...

XABELA VARGAS (ESPAÑA)
"AGUA DE NENÚFARES"

Es común a todas las culturas del litoral mediterráneo que las casas contengan en su interior un jardín o patio cuadrado en cuyo centro encontraremos casi siempre una fuente que mana o un estanque que reposa. Ese lugar, inaccesible a los extraños, da cada día unas gotas de paz a sus moradores, el sonido del agua conduce sus recuerdos y en ella se reflejan las imágenes de su existencia. Para Xabela Vargas son el poso de la memoria y el manantial de la vida. En esos lugares interiores, el tiempo se detiene y el agua, libre del tiempo, agua primordial entonces, es receptáculo de la ciencia, memoria y origen, al mismo tiempo, de todo lo posible.

También entre los pueblos de origen celta encontramos el culto a las fuentes y manantiales, a los que se atribuyen virtudes curativas. Y las fuentes de vida y de juventud, los lugares donde nacen los ríos, los deseos que se piden lanzando una moneda... parece difícil poner en duda la profundidad simbólica de las culturas de aquellos pueblos que establecen sus construcciones en torno a una representación del origen de la vida, como el manantial: el jardín interior, donde los elementos vegetales y acuáticos nos devuelven a todos los tiempos y estimulan el recuerdo. Donde la luz y el sonido de las horas del día parecen existir solamente cuando te asomas a él, para ti mismo.

En la proximidad del manantial, el visitante asiste a una transformación visual y sonora del lugar. Un sistema de sensores MIDI determina las secuencias de luz, sonido y vídeo según aquel se va sumergiendo en la instalación y, metafóricamente, en el manantial (fuente del conocimiento, que conduce a la perfección y deriva de la memoria).

Cautivando el agua primordial en el interior de una construcción cerrada (que en los sueños es imagen de la mente), Vargas expresa un microuniverso (una estructura de la conciencia o del conocimiento), en el cual se alojaría la que es para Jung imagen del alma, para que nos movamos en él y se produzca una interacción, también de símbolos y emociones.

LOUIS-PHILIPPE DEMERS / BILL VORN (CANADA)
"ESPACE VECTORIEL"

Los autores de esta escultura interactiva nos proponen visitar una "sociedad", una colonia de robots que mantienen una determinada actividad mecánica, sonora y visual, y asistir a las alteraciones que nuestra propia presencia produce en su comportamiento.

Se trata, pues, de sumergirse en un modelo completo de organización, que es precisamente un espacio físico poblado por objetos "existentes": una realidad virtual que no precisa de vídeo 3D o de cuantas cibernéticas. La metáfora que la humanidad persigue siglo a siglo.

Así, los pobladores de la sociedad que describimos, reaccionan ante el observador de una manera más próxima a como lo harían unos organismos vivos que a la de los sistemas hiper-media manufacturados por los seres humanos.

Un complejo programa informático ha dotado a estos replicantes de rituales y jerarquía propios (por tanto, de una determinada vida artificial y del caos que genera toda vida). La actividad de cada uno de los robots (sonido, luz, movimiento) es controlada independientemente, mientras que determinados comportamientos del grupo son sincronizados por parámetros comunes a todos ellos. De esa manera podemos asistir a expresiones de una determinada "realidad social", como relaciones entre la colectividad y el individuo, etc.

Sensores de ultrasonidos transmiten la actividad de los visitantes, via MIDI, a la computadora maestra. Esta, procesa inmediatamente todas las alteraciones de la conducta experimentadas por la "sociedad" de robots.

Otros elementos ambientales facilitan esa atmósfera virtual, en la que el espectador puede desplazarse no intrusivamente. El sistema le detecta a él y reacciona. Pero no debe cabernos la menor duda: aunque ningún espectador se encuentre de visita en la "sociedad", ésta mantiene sus constantes vitales, su hipotético comportamiento natural...

XABELA VARGAS (SPAIN)
"AGUA DE NENÚFARES"

It is common to all cultures of the mediterranean coast, that houses have a small, square, interior garden or patio in whose centre we almost always find a fountain that flows or a pond that repouses. This place, inaccessible to strangers, gives daily, some moments of peace to its inhabitants, the sound of water flows through their memories and in it are reflected the images of their existence. For Xabela Vargas they are the deposits of memory and the source of life. In these interior places, time slows and water, free in time and as such fundamental, becomes the receptacle of science, memory, origin and, at the same time, of all that is possible.

Also in societies of celtic origin we find the cult of the fountain and spring to which curatives powers were attributed. And the fountains of life and youth, the places where rivers are born, the wishes that are wished while throwing a coin... It seems difficult to doubt the symbolic depth of those cultures that establish their homes around a representation of the origin of life, like the source or the interior garden, where aquatic and vegetable elements return to all times and stimulate memory. Where the light and the sounds of the day seem to exist only where you are there and only for you.

In the proximity of the spring, the visitor assists a visual and sonorous transformation of the surroundings. A system of MIDI sensors set the sequences of light, sound and video depending on how the visitor immerses himself in the installation and, metaphor, in the spring (fountain of knowledge, which leads to perfection and derives from memory).

Capturing the fundamental water in the interior of an enclosed structure (which in dreams is the image of the mind), Vargas expresses a mirco-universe (a structure of conscience or of knowledge), in which is lodged what is for Jung the image of the soul, for us to move in and produce an interaction of symbols and emotions.

LOUIS-PHILIPPE DEMERS / BILL VORN (CANADA)
"ESPACE VECTORIEL"

The creators of this interactive sculpture invite us to visit a "society", a colony of robots which repeat a sonorous and visual mechanical activity, and to assist the alterations which our presence produces in their behaviour. It is a question of submerging oneself in a model of organization, which is a physical space filled with "existing" objects: a virtual reality that doesn't need 3D video or cybernetic gloves. The metaphor that humanity pursues from century to century.

The inhabitant of this society react in front of the observer in a way more similar to that of a live organism, than that of the hyper-media systems made by human beings. A complex computer program has given these replicants their own set of rituals and hierarchy (therefore, from a fixed artificial life and from the chaos which generates all life). The activity of each of the robots (sound, light and movement) is controlled independently, while other behavioural patterns of the group are synchronised by parameters common to all of them. In this way we can assist in the expressions of a fixed "social reality", such as relationships between the whole and the individual, etc.

Ultrasonic sensors transmit the activity of the spectators, via MIDI, to the master computer. This, immediately processes all the alterations in conduct experienced by the "society" of robots.

Other ambiental elements facilitate this virtual atmosphere, in which the spectator can move about without intruding. The system detects him or her and reacts. However, we shouldn't have the slightest doubt that even if there is no spectator visiting the "society", it continues its essential life process, its hypothetical natural behaviour...

CONFERENCIES I DEBATS

Una programació d'actes puntuals de caràcter divulgatiu a fi d'analitzar i mostrar diferents aspectes tècnics i teòrics relacionats amb els medis socials i individuals de creació, producció i difusió de la música avançada.

Hi participaran professionals, artistes i especialistes en els diferents temes.

DIJOUS 2. 12.00 h. AULA 1 CCCB

ELS DRETS D'AUTOR EN LES NOVES TECNOLOGIES

Les noves tecnologies amplien el ventall de materials sonors de què pot servir-se un compositor. Això inclou, cada vegada amb més freqüència, l'ús i la manipulació de sons produïts i gravats per altres autors. Un important debat està servit: mitjançant el *sampler*, l'obra d'un autor pot ser manipulada en la mateixa mesura en què ell pot servir-se de les d'altres. Molt diverses opcions han sorgit sobre això, en el moment d'analitzar la nova situació dels drets de reproducció i edició a què això conduirà.

Hi participen:

Agustín González (Cap d'Assessoria Jurídica de SGAE)

Victor Nubla (Músic)

Juan Márquez (President d'AEDEM)

Josep Manuel Berenguer (Músic i president de l'Asociación de Laboratorios Electroacústicos de España)

Ferran Mascarell (Delegat general de SGAE Catalunya) (Moderador)

DIJOUS 2. 18.00 h. AULA 1 CCCB

RICERCARE PARA SONAR A N VOCES ELECTRONICAS EN RED O.

Més enllà d'un debat, l'Asociación de Música Electroacústica de España proposa una "acció-performance-discussió" en la qual compositors i representants dels laboratoris de música electroacústica de tota Espanya, oposaran, disposaran i proposaran músiques i discursos que, pugnant per atreure l'atenció de l'oient, tractaran de significar allò que no es pot explicar sobre les pròpies músiques electroacústiques o, dit d'una altra manera, defugir la seva naturalesa inefable.

DIVENDRES 3. 11.00 h. AULA 1 CCCB

LA GESTUALITAT DE L'INTERPRET EN L'ENTORN INFORMATIC

Treballant amb instrumentació electrònica, l'interpret necessita una accessibilitat que l'aparició de nous *interfaces* amplia sense parar. L'objectiu és permetre una comunicació més física i minuciosa entre músic i màquina. En aquesta conferència, Teddy Bautista analitza els paràmetres en què actualment es mou aquesta investigació.

DIVENDRES 3. 18.00 h. AULA 1 CCCB

ELS NOUS GURUS D'OCCIDENT

En la música popular dels nostres dies, la interpretació en viu pren noves formes, determinades per la nova tecnologia i les tendències culturals. Sens dubte, una nova classe d'artista reuneix el músic, el productor i el director d'un espectacle en una sola persona: el dj, nova estrella de la música pop. En aquesta taula rodona es tractarà d'aquest i altres aspectes que han generat una galàxia de noves situacions comunicatives (*cyberdelia*, *raves*...).

Hi participen:

Laurent Garnier (Dj.)

Mandi James (Periodista de The Face, Select...)

Nando Dixcontrol (Dj.)

Diego A. Manrique (Press)

Vincent Borel (Periodista d'Actuel)

Ricard Robles (Moderador)

CONFERENCIAS Y DEBATES

Una programación de actos puntuales de carácter divulgativo con el objetivo de analizar y mostrar diferentes aspectos técnicos y teóricos relacionados con los ámbitos sociales e individuales de creación, producción y difusión de la música avanzada.

Participarán profesionales, artistas y especialistas en los diferentes temas.

JUEVES 2. 12 h.

LOS DERECHOS DE AUTOR EN LAS NUEVAS TECNOLOGIAS

Las nuevas tecnologías amplían el abanico de materiales sonoros de que puede servirse un compositor. Esto incluye, cada vez con mayor frecuencia, el uso y la manipulación de sonidos producidos y grabados por otros autores. Un importante debate está servido: mediante el *sampler*, la obra de un autor puede ser manipulada en la misma medida en que él puede servirse de las de otros. Muy distintas opiniones han surgido al respecto, en el momento de analizar la nueva situación de los derechos de reproducción y edición a que ello conducirá.

Participan:

Agustín González (Jefe de Asesoría Jurídica de SGAE)

Victor Nubla (Músico)

Juan Márquez (Presidente de AEDEM)

Josep Manuel Berenguer (Músico y presidente de la Asociación de Laboratorios Electroacústicos de España)

Ferran Mascarell (Delegado general de SGAE Catalunya) (Moderador)

JUEVES 2. 18 h.

RICERCARE PARA SONAR A N VOCES ELECTRONICAS EN RED O.

Más allá de un debate, la Asociación de Música Electroacústica de España propone una "acción-performance-discusión" en la que compositores y representantes de los laboratorios de música electroacústica de toda España, opondrán, dispondrán y propondrán músicas y discursos que, pugando por atraer la atención del oyente, tratarán de significar aquello que no puede explicarse en torno a las propias músicas electroacústicas o, dicho de otro modo, soslayar su naturaleza inefable.

VIERNES 3. 11 h.

LA GESTUALIDAD DEL INTERPRETE EN EL ENTORNO INFORMATICO

Trabajando con instrumentación electrónica, el intérprete precisa de una accesibilidad que la aparición de nuevos *interfaces* amplia sin cesar. El objetivo es permitir una comunicación más física y minuciosa entre músico y máquina. En esta conferencia, Teddy Bautista analiza los parámetros en que actualmente se mueve dicha investigación.

VIERNES 3. 18 h.

LOS NUEVOS GURUS DE OCCIDENTE

En la música popular de nuestros días, la interpretación en vivo toma nuevas formas, determinadas por la nueva tecnología y las tendencias culturales. Sin duda, una nueva clase de artista reúne al músico, al productor y al director de un espectáculo en una sola persona: el dj, nueva estrella de la música pop. En esta mesa redonda se tratará en torno a éste y otros aspectos que han generado una galaxia de nuevas situaciones comunicativas (*cyberdelia*, *raves*...).

Participan:

Laurent Garnier (Dj.)

Mandi James (Periodista de The Face, Select...)

Nando Dixcontrol (Dj.)

Diego A. Manrique (Press) **Vincent Borel** (Periodista de Actuel)

Ricard Robles (Moderador)

TALKS AND DEBATES

A set programme of events designed for a wide range of people analysing and showing different theoretical and technical aspects of the individual and social worlds of creating, producing and broadcasting advanced music.

Those taking part are professionals, artists and specialists in the different areas.

THURSDAY 2nd 12noon.

NEW TECHNOLOGY AND THE RIGHTS OF THE AUTHOR

New technology is expanding the range of sound material available to writers. This increasingly involves the use and manipulation of sound produced and recorded by other writers. This brings us to an important debate. Using a sampler a writer's work can be manipulated to the same extent that he can manipulate the work of others. This is going to produce a new situation in terms of reproduction and editing rights. And in analysing this situation a lot of very different opinions emerge.

Taking part are:

Agustín González (Head of legal advice at SGAE)

Victor Nubla (Musician)

Juan Márquez (President of AEDEM)

Josep Manuel Berenguer (Musician and president of the Association of Electroacoustic Laboratories of Spain)

Ferran Mascarell (general delegate at SGAE Catalunya)(Chairperson)

THURSDAY 2nd 6pm.

RICERCARE PARA SONAR A N VOCES ELECTRONICAS EN RED O

More than a debate, what the Association of Electroacoustic Music of Spain is offering is an "action-performance-discussion" in which writers and representatives of electroacoustic music laboratories from all-over Spain are going to organise and present music and talks which, fighting to capture the listener's attention, will try to express what cannot be explained about electroacoustic music, or, put another way, to take a sideways look at its ineffable nature.

FRIDAY 3rd 11am.

GESTURE AND THE ARTIST IN THE WORLD OF INFORMATION TECHNOLOGY

Working with electronic instrumentation, the artist requires a degree of access that is continually being increased by the appearance of new interfaces. The aim is to obtain a more thorough and physical communication between music and machine.

In this talk, Teddy Bautista analyses the parameters within which this investigation is currently operating.

FRIDAY 3rd 6pm.

THE NEW GURUS OF THE WEST

In today's popular music, live performance is taking on new forms determined by new technological and cultural trends. Without doubt there is a new breed of artist who brings together the music, the producer and the director in a single person: the dj - the new star of pop music. This round table looks at this and other factors that have produced this new array of communicative situations (*cyberdelia*, *raves*...).

Taking part are:

Laurent Garnier (Dj)

Mandi James (Journalist for The Face, Select...)

Nando Dixcontrol (Dj)

Diego A. Manrique (Press)

Vincent Borel (journalist for Actuel)

Richard Robles (chairperson)

DISSABTE 4. 11.30h. AULA 1 CCCB

LES NOVES XARXES DE COMUNICACIÓ EN LA MÚSICA AVANÇADA

Els nous sistemes de comunicació digital mantenen en contacte tot el planeta i permeten interaccionar entre si mateixos diferents universos professionals o socials. També estan transformant les relacions dels creadors musicals i la indústria amb els processos culturals i econòmics en què es desenvolupen. Artistes i especialistes recorreran en aquest debat els latents camps d'aplicació que permeten, per exemple, crear a distància o difondre mitjançant canals personalitzats.

DISSABTE 4. 13.00 h. AUDITORI CCCB

HOLGER CZUKAY. CAN

Holger Czukay va treballar durant més de dues dècades al si del grup alemany Can, produint un dels més celebrats i imaginatius intercanvis entre tecnologia i música popular que es coneixen. La continuació de la seva prolífica carrera en solitari no ha fet sinó profunditzar encara més en aquests pressupòsits. En aquesta conferència, Holger Czukay comentarà diferents aspectes del seu treball a Can i mostrarà les seves últimes realitzacions individuals en clau de video-performance.

DISSABTE 4. 18.00 h. AULA 1 CCCB

LES NOVES MÚSIQUES

En l'escena espanyola de la música avançada, hi apareixen noves etiquetes comercials o periodístiques com "new age" o "noves músiques", l'abast de les definicions de les quals no sempre és clar. Músics, periodistes i editors s'endinsen amb aquest debat en el procés del mar de la diversitat de tendències, els límits i característiques innovadores del qual encara estan per definir.

Hi participen:

Agustín García (Revista Nueva Música)

Suso Sáiz (Músic)

Albert Reguant (Director del programa "Hidrogen" del Canal 33)

Ramón Trecet (Periodista)

Luis Martín (Moderador)

SÁBADO 4. 11.30 h.

LAS NUEVAS REDES DE COMUNICACIÓN EN LA MÚSICA AVANZADA.

Los nuevos sistemas de comunicación digital mantienen en contacto a todo el planeta y permiten interaccionar entre sí a distintos universos profesionales o sociales. También están transformando las relaciones de los creadores musicales y la industria con los procesos cultural y económico en que se desarrollan. Artistas y especialistas recorrerán en este debate los latentes campos de aplicación que permiten, por ejemplo, crear a distancia o difundir mediante canales personalizados.

SABADO 4. 13 h.

HOLGER CZUKAY. CAN

Holger Czukay trabajó durante más de dos décadas en el seno del grupo alemán Can, produciendo uno de los más celebrados e imaginativos intercambios entre tecnología y música popular que se conocen. La continuación de su prolífica carrera en solitario no ha hecho sino profundizar aún más en tales presupuestos. En esta conferencia, Holger Czukay comentará diferentes aspectos de su trabajo en Can y mostrará sus últimas realizaciones individuales en clave de video-performance.

SABADO 4. 18 h.

LAS NUEVAS MÚSICAS

En la escena española de la música avanzada, aparecen nuevas etiquetas comerciales o periodísticas como "new age" o "nuevas músicas", el alcance de cuyas definiciones no siempre está claro. Músicos, periodistas y editores se adentran con este debate en el proceloso mar de la diversidad de tendencias cuyos límites y características innovadoras aún están por definir.

Participan:

Agustín García (Revista Nueva Música)

Suso Sáiz (Músico)

Albert Reguant (Director del programa "Hidrógen" de Canal 33)

Carlos Garrido (Director de programación musical de Radio 3)

Luis Martín (Moderador)

SATURDAY 4th 11.30am.

ADVANCED MUSIC AND THE NEW COMMUNICATION NETWORKS

New digital communication systems keep the planet in touch and enable interaction between diverse social and professional worlds. They are also transforming relations between music writers and the industry and the cultural and economic trends in which they operate. In this debate, artists and specialists cover latent application fields that for example enable distance writing or broadcasting through personalised channels.

SATURDAY 4th 1pm.

HOLGER CZUKAY. CAN

For more than two decades Holger Czukay worked at the centre of the German group Can, producing one of the most famous and imaginative interactions between popular music and technology hitherto known. Continuing his prolific career on his own has enabled him to explore these ideas in greater depth. In this talk Holger Czukay will comment on different aspects of his work with Can and will demonstrate his latest work with video.

SATURDAY 4th 6pm.

NEW MUSIC

On the Spanish advanced music scene, new commercial and journalistic labels such as "new age" or "nuevas músicas" have appeared. It is not always easy to define them. In this debate, musicians, journalists and editors take a look at this maze of diversity and trends whose limits and characteristics have yet to be defined.

Taking part are:

Agustín García (Nueva Musica magazine)

Suso Sáiz (Musician)

Albert Reguant (Director of the T.V. programme

"Hidrogen" on Canal 33)

Ramón Trecet (Journalist)

Luis Martín (chairperson)